

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Bc. Matěj Moravec

**Regulace hlasitosti v televizním vysílání:
světový kontext a česká právní úprava**

Bakalářská práce

Praha 2014

Autor práce: **Bc. Matěj Moravec**

Vedoucí práce: **PhDr. Jan Křeček, Ph.D.**

Rok obhajoby: **2014**

Bibliografický záznam

MORAVEC, Matěj. *Regulace hlasitosti v televizním vysílání: světový kontext a česká právní úprava*. Praha, 2014. 97 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Jan Křeček, Ph.D.

Abstrakt

Bakalářská práce se věnuje problematice právní úpravy regulace hlasitosti televizního vysílání, převážně v souvislosti s dlouhodobým a celosvětovým problémem hlasitých reklam. Nejdříve jsou popsány technické záležitosti a otázky produkce zvukové stopy televizního vysílání a měření hlasitosti vysílání. Další kapitoly se věnují světovému kontextu regulace hlasitosti, především v souvislosti s činností ITU a EBU, a následně jsou analyzována právní řešení regulace ve vybraných zemích, konkrétně USA, Francii a Polsku. V druhé polovině práce je zachycen historický vývoj boje proti hlasitým reklamám v českém prostředí a jeho projevy v legislativě – popsány jsou iniciativy, které k uzákonění regulace hlasitosti vedly, stejně jako návrhy zákonů a prováděcích vyhlášek, činnost RRTV, kritika ze strany provozovatelů vysílání, konečné verze zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání a prováděcí vyhlášky, dopad na vysílání, výsledky měření a předpokládaný budoucí vývoj.

Abstract

The thesis focuses primarily on the legal aspects of the regulation of the loudness of television broadcast, especially in connection to the issue of loud advertisement. First, technical specifics and aspects of sound production and monitoring of broadcast loudness are introduced. The following chapters are devoted to the international context of loudness regulation, mainly in connection to ITU and EBU, and to an analysis of the ways in which loudness regulation has been put into practice in selected countries (USA, France, and Poland). The second half of the thesis focuses on the history of regulation of television broadcast in the Czech Republic and how it found its way into the Czech legal code. Significant initiatives are introduced, as well as proposed laws and regulations, activities of the Czech regulatory body RRTV, the broadcasters' criticism, the final versions of the law and of the regulation, the actual impact on the Czech TV broadcast, the results of loudness measurements and the expected development in the future.

Klíčová slova

regulace hlasitosti, televizní vysílání, hlasité reklamy, loudness war, RRTV, ITU, EBU, ATO, zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání, právo

Keywords

loudness regulation, television broadcast, loud commercials, loudness war, RRTV, ITU, EBU, ATO, radio and television broadcasting law, law

Rozsah práce: 46 stran, 83 tisíc znaků s mezerami

Prohlášení

- Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
- Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
- Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne

Matěj Moravec

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval PhDr. Janu Křečkovi, Ph.D. za vedení mé práce a za pomoc při jejím vypracování.

Dále chci poděkovat panu Jiřímu Benákovi, zvukovému mistru z Českého rozhlasu, za konzultaci ohledně technických aspektů zvukové produkce a boje o hlasitost.

Poděkování také patří JUDr. Kateřina Kalistové, člence a bývalé předsedkyni RRTV, za poskytnutí materiálů Rady týkajících se regulace hlasitosti televizního vysílání.

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK
Teze BAKALÁŘSKÉ diplomové práce

TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:

Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta:
Matěj Moravec

Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta:
2011

E-mail diplomantky/diplomanta:
moravec.mat@seznam.cz

Studijní obor/forma studia:
Mediální studia / kombinovaná

Razítko podatelny:

Předpokládaný název práce v češtině:

Regulace hlasitosti reklamy v televizním vysílání: Právní úprava a dopad na vysílání

Předpokládaný název práce v angličtině:

The Regulation of the Loudness of Advertisement in Television Broadcast in the Czech Republic: Legislation and Impact on the Broadcast

Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: ZS 2012/2013):

(diplomovou práci je možné odevzdat nejdříve po dvou semestrech od schválení tezí)

LS 2013/2014

Základní charakteristika tématu a předpokládaný cíl práce (max. 1000 znaků):

Práce se věnuje změně v zákonu č.231/2011 sb., která ukládá, že vysílání reklamního typu v televizi musí mít stejnou hlasitost jako ostatní druhy vysílání. První část práce se bude věnovat této nové úpravě z právního hlediska, zařadí ji do kontextu, popíše cestu k prosazení změny v parlamentu včetně iniciativ na podporu změny a porovná situaci v ČR se situací v zahraničí. Druhá, praktická část, bude pomocí měření hlasitosti různých druhů televizního vysílání porovnávat situaci před nabytím platnosti nového zákona (tj. 1.června 2013) a po něm, a tím zkoumat reálný dopad této změny v zákonu na televizní vysílání. Srovnány budou také komerční a veřejnoprávní televize. Jelikož je formulace zákona kontroverzní mimojiné pro to, že se týká jen televizního a ne rozhlasového vysílání, poslední část měření bude sloužit k popisu situace v rozhlasovém vysílání tím, že bude měřit a analyzovat hlasitosti komerčního a veřejnoprávního rozhlasového vysílání se zaměřením na hlasitost reklamy.

Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu):

1. Úvod

- důvody výběru tématu
- popis obsahu práce
- popis problematiky a vytyčení cílů
- hypotézy a předpokládané výsledky

2. Regulace hlasitosti reklamy v zahraničí a tamní zkušenosti

- Situace v zemích, které hlasitost reklamního vysílání v televizi regulují: Slovensko, Polsko, USA atd.
- Porovnání zákona o regulaci hlasitosti reklamy se zákonem č.231/2011 sb
- Výsledky, které regulace přinesla

3. Pprosazení změny v zákonu v ČR

- Iniciativy (petice "STOP hlasité reklamě" Petra Krajči, lobby v parlamentu)
- Reakce aktérů (ATO, RRTV, ČTÚ)

4. Formulace zákona

- Analýza právní formulace, popis kompetencí a povinností
- Porovnání se zahraničními formulacemi obdobného zákona
- Kontroverze (názory o špatné formulaci otevřené interpretaci, či o tom, že se zákon týká pouze

televizního a ne i rozhlasového vysílání)

5. Metodika měření hlasitosti televizního vysílání

- Cíle, hypotézy
- Technická stránka měření

6. Výsledky měření hlasitosti televizního vysílání a jejich analýza

- Prezentace výsledků, porovnání měření jednotlivých druhů vysílání (spoty, reklama, zpravodajství, filmy, teleshopping...)
- Porovnání: Před nabytím platnosti nového zákona a po něm
- Porovnání: Komerční a veřejnoprávní televize

7. Hlasitost v rozhlasovém vysílání

- Popis metodiky, cílů a hypotéz měření rozhlasového vysílání
- Porovnání výsledků jednotlivých druhů vysílání (se zaměřením na reklamu v porovnání s jinými druhy vysílání)
- Porovnání výsledků s výsledky měření hlasitosti televizního vysílání

8. Závěr

- Celkové zhodnocení výsledků měření
- Analýza dopadu zákona na hlasitost vysílání
- Otázka regulace hlasitosti rozhlasového vysílání

Vymezení zpracovávaného materiálu (např. konkrétní titul periodika a období jeho analýzy):

Měření hlasitosti:

- Měření různých druhů vysílání (reklama, teleshopping, upoutávky, sebe-promo, zpravodajství, filmy, seriály, znělky, předěly)

u televizí ČT1, ČT2, Nova, Prima, Zoom.

- První série měření proběhne v květnu, u každé jednotlivé televize vždy v dopoledních a odpoledních hodinách, aby byly podmínky u měření pokud možno u všech televizí co nejvíce podobné.

- Druhá série měření proběhne v červenci. Toto měření se bude ve všech možných ohledech pokoušet co nejvíce kopírovat metodiku první série měření, aby výsledky byly porovnatelné

Postup (technika) při zpracování materiálu:

Technická stránka měření hlasitosti vysílání ještě není v tuto chvíli plně dořešena (mám zajištěnou konzultaci zvukových techniků z Českého rozhlasu)

Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a způsobu jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků):

- Nové znění zákona č.231/2011 sb., argumentace navrhovatelů a parlamentu, znění pozměňovacího návrhu

- Prováděcí vyhláška Rady pro rozhlasové a televizní vysílání - tato vyhláška se týká direktiv ohledně regulace hlasitosti reklam a poskytuje návod televizím na regulaci hlasitosti reklam. V době psaní této teze je stále ještě nevydaná

- The Commercial Advertisement Loudness Mitigation Act - rozsáhlý dokument vydaný americkou vládou, který upravuje vysílací zákon, podává argumenty, popisuje konkrétní realizaci opatření a zavazuje provozovatele televizního vysílání snižovat hlasitost vysílání reklamního typu

- Du Pleiss, Erik: "Jak zákazník vnímá reklamu" (Brno: Computer Press, 2007). Tato kniha se obecně věnuje marketingu a vnímání reklamy jejím spotřebitelem. Rozebírá se zde i emoční a psychologická stránka věci, která může pomoci při pochopení, proč existuje tendence zvyšovat u reklam hlasitost.

- Kroupa, Jiří et al.: "Mediální právo" (Brno: Masarykova Univerzita, 2009). Tato kniha je zamýšlena jako učebnice pro studenty Právnické fakulty MU v Brně a obsahuje rozbor práva v médiích nejenom v ČR, ale i v jiných zemích EU. Poslouží jako klíč k pochopení rozdělení kompetencí v českém i zahraničním mediálním prostředí, a tím i pochopit dopad změn, které přineslo uzákonění změny v zákonu č.231/2011 sb.

Diplomové práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)

- žádné relevantní diplomové práce z daného časového období nejsou k nalezení

Datum / Podpis studenta/ky

.....

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Potvrzují, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga

.....
Datum / Podpis pedagožky/pedagoga

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO V HARMONOGRAMU PŘÍSLUŠNÉHO AKADEMICKÉHO ROKU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNY FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO OBOU VÝTISKU DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE SCHVALUJE NA IKSŽ VEDOUcí PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY.

Poznámka

Vzhledem k pozdějším změnám v zadání této práce neodpovídají téma ani název uvedené v tezi výsledné práci.

Obsah

OBSAH.....	1
ÚVOD.....	2
1. HLASITÉ REKLAMY	4
1.1. <i>LOUDNESS WAR</i> – BOJ O HLASITOST.....	4
1.2. PROBLEMATIKA URČOVÁNÍ HLASITOSTI.....	6
2. SVĚTOVÝ KONTEXT	9
2.1. MEZINÁRODNÍ TELEKOMUNIKAČNÍ UNIE (ITU).....	9
2.2. EVROPSKÁ VYSÍLACÍ UNIE (EBU)	11
2.3. USA.....	13
2.4. FRANCIE.....	16
2.5. POLSKO	18
3. REGULACE HLASITOSTI V ČESKÉ REPUBLICE.....	20
3.1. CESTA K PRÁVNĚ UKOTVENÉ REGULACI.....	20
3.2. NÁVRH ZÁKONA.....	24
3.3. NÁVRH PROVÁDĚCÍ VYHLÁŠKY A JEHO KRITIKA	27
3.4. SOUČASNÝ ZÁKON A VYHLÁŠKA	30
3.5. MONITORING A VÝSLEDKY MĚŘENÍ.....	33
ZÁVĚR A NÁVRHY MOŽNÝCH ŘEŠENÍ.....	35
SUMMARY.....	40
POUŽITÁ LITERATURA	41

Úvod

Dne 2. února 2012 byl Poslanecké sněmovně ČR předložen návrh novely zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, která ustanovuje regulaci hlasitosti televizního vysílání, konkrétně intenzity zvuku reklam, teleshoppingu a označení sponzora. Návrh byl sněmovnou schválen v září 2012, v prosinci toho samého roku byl podepsán v prezidentem a 1. června 2013 nabyl účinnosti. Provozovatelé komerčního i veřejnoprávního televizního vysílání tak musí zajistit, že vysílání reklamního charakteru nesmí být hlasitější, než ostatní programy, jinak se vystavují finančním sankcím ze strany Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (RRTV), která na dodržování daného zákona dohlíží. Česká republika se tak připojila k celosvětovému trendu posledních několika let, kdy stále čím dál tím větší počet států začleňuje regulaci hlasitosti televizního vysílání do své legislativy. To se týká jak evropských, tak i mimoevropských zemí – od roku 2010 regulují hlasitost reklam USA, od roku 2011 Japonsko. V evropském kontextu o nástupu trendu svědčí mimo jiné i nezávazné doporučení Evropské vysílací unie (EBU) z roku 2010, které nastavuje standard regulace hlasitosti televizního vysílání a které posléze přebírají mnohé země EU a začleňují jej do svých legislativ coby povinnou normu.

Tato bakalářská práce se zaměřuje na způsob, jakým je regulace hlasitosti televizního vysílání v České republice řešena z právního hlediska. Česká podoba regulace je v této práci pojímána v kontextu celosvětového boje proti hlasitým televizním reklamám a je porovnávána s ostatními zeměmi. Úvodní kapitola je tedy zasvěcena obecné problematice hlasitosti reklam a věnuje se v ní mimo jiné trendu, pro který se vžil termín „loudness war“. Dále se v první kapitole věnuje poměrně komplexní problematice samotného určování hlasitosti vysílání. V druhé kapitole nastíním

mezinárodní kontext regulace hlasitosti, a to především ve spojení s činností Mezinárodní telekomunikační unie (ITU) a Evropské vysílací unie (EBU). Stejně tak uvedu několik případů regulace hlasitosti, které byly v minulých letech uzákoněny v zahraničí, konkrétně v Polsku, Francii a USA (USA jsou v této práci zahrnuty pro porovnání coby příklad mimoevropské země, jejíž pojetí regulace hlasitosti se nezakládá na doporučení a metodice Evropské vysílací unie.). V dalších kapitolách bude analyzována regulace hlasitosti v tuzemsku – prostor bude věnován iniciativám za snížení hlasitosti reklamního vysílání, procesu uzákonění regulace, rozboru právního řešení a rozdělení kompetencí, potenciálním i uskutečněným kritikám zákona, prováděcí vyhlášce RRTV a dopadům regulace. V závěru práce budou všechny poznatky shrnuty a bude nastíněn další možný vývoj v oblasti regulace hlasitosti televizního vysílání v České republice.

Povaha použitých materiálů je do vysoké míry ovlivněna vybraným tématem. Vzhledem k tomu, že hlavní fáze vývoje v oblasti regulace hlasitosti je záležitostí posledních několika málo let, jsou mezi použitými materiály zejména dokumenty jako znění zákonů, regulační vyhlášky, zápisy ze zasedání, tiskové zprávy, relevantní komentáře nebo reporty a prohlášení státních orgánů či různých iniciativ. Materiály jsou tedy zpravidla zpřístupňované přes online databáze, úřední desky nebo informační portály státních i nestátních institucí. Zvláštní část materiálů tvoří interní materiály RRTV, často neveřejné a nepublikované, které mi pro účel psaní této práce poskytla Rada. Mezi sekundárními materiály je kromě zpravodajských článků i několik tištěných titulů, které se věnují právní problematice nebo technickým otázkám měření a produkce zvuku.

1. Hlasité reklamy

1.1. Loudness War – boj o hlasitost

Snaha marketingových producentů vytvářet zvukové nebo audiovizuální materiály dosahující co možná nejvyšší hlasitosti pramení z teorie, že hlasitější materiál má v konkurenci každodenních zvuků větší šanci upoutat pozornost posluchače a tím tedy i vyšší pravděpodobnost, že splní svůj reklamní účel. V tomto smyslu je tedy produkce hlasitých reklam součástí dlouhodobého trendu, pro který se zvukovém inženýrství vžil anglický termín „loudness war“, tedy boj o hlasitost. Popisuje jev, při kterém se hudební producenti snaží dosáhnout nejvyšší možné hlasitosti v zájmu myšlenky, že čím hlasitější produkt, tím lepší.¹

Jak uvádí americký zvukový inženýr a hudební producent Bob Katz ve své knize *Mastering Audio: The Art and the Science*, snaha o vysokou hlasitost (a tím tedy i větší průraznost v konkurenci) je spjatá již se zvukovou tvorbou v době vinylů a jukeboxů, kdy byl vyzorován jev, že existuje spojitost mezi hlasitostí písně a její popularitou. Hlavní vlna boje o hlasitost (v terminologii Boba Katze se jedná o „loudness race“²) však přichází s nástupem digitálních technologií, kdy všeobecné rozšíření kompaktních CD disků coby nosičů hudby a uvedení nových způsobů nahrávání a post-produkce zvukových materiálů přinesly možnost dosud nevídaných úprav zvuku. Zvukoví inženýři tak získali možnost uměle zvyšovat hlasitost až na samou hranici digitálního

---

1 VICKERS, Earl. The Loudness War: Background, Speculation and Recommendations [online]. San Francisco: Audio Engineering Society 129th Convention, 4.-7.11.2010, [vid. 22.2.2014], s.1.

Dostupné z: http://www.sfxmachine.com/docs/loudnesswar/loudness_war.pdf

2 KATZ, Bob. *Mastering Audio: The Art and the Science*. 2nd edition. Waltham: Focal press, 2007. ISBN 0240808371, s. 187.

hlasitostního stropu 0 dB. V praxi se k tomu využívá metoda takzvané komprese, kdy se dynamické rozdíly v rámci zvukové stopy vyvažují (tzn. hlasité momenty jsou hlasitostně staženy směrem dolů a tišší části jsou naopak zvýrazněny).³ Pomocí kombinace hardwarových komponentů a softwarových plug-inů se tak dosahuje jednodušší zvukové stopy bez výraznějších dynamických odchylek, kterou se producent mnohdy snaží zesílit na co možná nejvyšší snesitelné maximum. (Tohoto trendu si povšiml i Václav Vlachý, který ve své knize *Praxe zvukové techniky* poznamenává, že při „výrobě snímků v populární hudbě se jednotlivé signály většinou zpracovávají do poměrně úzkého dynamického pásma“.)⁴ Takovýto způsob umělého zvyšování hlasitosti je však často praktikován na úkor kvality zvuku - omezuje se dynamika výsledné nahrávky, která tak ve výsledku zní sice hlasitě, ale i jednoduše a nepřirozeně. Boj o hlasitost byl mnohými kritizován kvůli tomu, že díky němu vznikají nepříjemně znějící zvukové stopy, postrádající jakoukoliv dynamiku, hloubku nebo texturu.⁵ Výsledným efektem na posluchače potom může být nejenom menší požitek z poslechu, ale i tzv. únava z poslechu („listening fatigue“⁶ nebo „ear fatigue“⁷) či riziko poškození sluchu. Earl Vickers ve svém příspěvku *The Loudness War: Background, Speculation and Recommendations* uvádí, že poslech přehnaně komprimovaných nahrávek s minimální dynamikou prokazatelně vede ke zvýšené pravděpodobnosti únavy z poslechu na straně posluchače, která se mimo jiné projevuje fyzickou únavou, bolestí hlavy, nechutí dále poslouchat či nutností častých přestávek při poslechu.⁸

---

3 KATZ, ref. 2, s. 187-188.

4 VLACHÝ, Václav. *Praxe zvukové techniky*. 3. vydání. Praha. Muzikus, 2008.

5 VICKERS, ref.1, s.5.

6 VICKERS, ref.1, s.2.

7 KATZ, ref.2, s. 98.

8 VICKERS, ref.1, s.11-12.

Neduhy spojenými s bojem o hlasitost v současnosti trpí jak nahrávky hudebních interpretů, tak i vysílání rádií, zvukové složky filmů i audiovizuální produkty marketingu - tedy televizní reklamy. Earl Vickers píše: „televizní reklamy se často pomocí hyperkomprese snaží získat náskok v hlasitosti“.⁹ Také podle Boba Katze je kvalita zvukové stopy televizního a internetového vysílání snížena kvůli snaze o co nejvyšší hlasitost.¹⁰ V celém průmyslu produkce zvukových materiálů se jedná o začarovaný kruh, ve kterém jsou zvukoví inženýři nuceni zvyšovat hlasitost svých produktů, aby uspěli mezi stále hlasitější konkurencí. Tento trend se neblaze projevuje především v marketingu, kde je hlasitost jasnou prioritou a je nadřazena kvalitě zvuku.

1.2. Problematika určování hlasitosti

Stížnosti na přílišnou hlasitost reklam v televizním vysílání, v nedávné minulosti tak časté, pramení mnohdy z toho, že ve vysílání vedle sebe stojí nové reklamní spoty, silně zkomprimované a hlasitostně vytažené do maxima v celé délce svého trvání, a například filmy nebo živá vysílání, které vykazují mnohem větší hlasitostní dynamiku – hlasitostního maxima tedy také dosahují, ovšem pouze v některých svých částech. Skutečnost je ovšem složitější, než by se mohlo na první pohled zdát - určování objektivní hlasitosti jednotlivých programů je z technického hlediska velice obtížná procedura, která skýtá řadu úskalí. Hlasitost je totiž sama o sobě víceméně subjektivní jednotkou a zvukové stopy jednotlivých vysílaných programů se co do hlasitosti zpravidla charakterizují ne jedním číslem, ale celou sérií čísel. Ty odkazují na dílčí měřitelné aspekty intenzity zvuku (například průměrná hlasitost, nejnižší dosažená

---

⁹ VICKERS, ref.1, s.3.

¹⁰ KATZ, ref.2, s. 110.

hlasitost, nejvyšší dosažený hlasitostní bod, hlasitostní rozsah, apod.),¹¹ ale nemusí být přímo úměrné subjektivně vnímané hlasitosti.

Cesta k regulaci hlasitosti zvukové složky vysílání a k jednotnému usměrňování stále se zhoršujícího boje o hlasitost byla složitá. Již v první polovině minulého desetiletí existovaly v mnoha evropských zemích směrnice různých institucí a komisí, které doporučovaly způsob, jak sjednotit hlasitost programů na jednom televizním kanálu i hlasitost jednotlivých kanálů (například ve Francii či Polsku). Zpravidla se však nejednalo o nijak závazné či uzákoněné předpisy, a to zejména z toho důvodu, že pro uplatnění v praxi byly příliš teoretické a nebraly dostatečně v úvahu lidské vnímání hlasitosti. Tehdejší algoritmy měření a metodiky výpočtu hlasitosti programů vedly k tomu, že teorie se podstatně lišila od reality, a přestože byly programy v laboratorních podmínkách stejně hlasité, chodily hromadně vysílacím komisím stížnosti na přílišnou hlasitost například reklamního vysílání (příkladem mohou být dřívější regulační aktivity CSA ve Francii).

Průlom nastal teprve v roce 2006, kdy Mezinárodní telekomunikační unie ve svém doporučení ITU-R BS.1770 zavedla novou metodiku měření hlasitosti televizního a rozhlasového vysílání (uvedla, mimo jiné, i zcela nové jednotky hlasitosti – LU a LUFs). Tato metodika ve výpočtech bere v potaz i subjektivní vnímání hlasitosti lidským uchem. Toto zcela zásadní doporučení se brzy stalo celosvětově používaným standardem měření a regulace hlasitosti, jelikož otevřelo cestu objektivnímu určení reálně vnímané hlasitosti programů. Zároveň se tím zákonodárcům a regulátorům vysílání dostal do rukou použitelný nástroj, který jim umožnil nastavit konkrétní a objektivně změřitelné limitní hodnoty, a v mnohých zemích tak byla dlouholetá debata

---

¹¹ KATZ, ref.2, s. 166.

o možnostech regulace hlasitosti vysílání završena konkrétními zákonnými opatřeními a vyhláškami. Na doporučení ITU-R BS.1770 (či jeho pozdější aktualizované verze) odkazují regulační vyhlášky omezujících hlasitost vysílání napříč celým světem, od Británie (regulace britské vysílací komise platí od roku 2009), přes USA (rozhodnutí CALM platné od roku 2010) a Japonsko (2011), až po Polsko (2009), Francii (2010) a nově i Českou Republiku (2013).¹²

---

¹² *What Is Loudness?* [online]. VOLICON [vid. 12.3.2014]. Dostupné z: <http://info.volicon.com/rs/volicon/images/What%20Is%20Loudness.pdf>

2. Světový kontext

2.1. Mezinárodní telekomunikační unie (ITU)

Významnou roli v regulaci hlasitosti televizního vysílání sehrála Mezinárodní telekomunikační unie (ITU – *International Telecommunication Union*). Jedná se o instituci přidruženou k Organizaci spojených národů, která v rámci OSN představuje „odbornou organizaci pro podporu a zajišťování rozvoje informačních a komunikačních technologií“.¹³ Podle informací OSN byla Unie „založena v roce 1865 v Paříži jako Mezinárodní telegrafická unie“ a jejím řídicím orgánem je „konference zplnomocněnců, která se schází jednou za čtyři roky a volí 46člennou radu ITU“.¹⁴ Česká republika je jedním ze 189 členských států a je zastoupena také Českým telekomunikačním úřadem.

Z hlediska regulace hlasitosti reklamního vysílání hraje z našeho pohledu významnou roli Radiokomunikační sektor Unie (ITU-R), který pravidelně organizuje mezinárodní radiokomunikační konference, vydává reporty a vypracovává doporučení, která se, mimo jiné, týkají i měření hlasitosti vysílání. Zásadním dokumentem v tomto ohledu je již zmiňované doporučení Radiokomunikačního sektoru ITU s označením ITU-R BS.1770 a s podtitulem „algoritmy pro měření hlasitosti zvukových programů a skutečné špičkové úrovně zvuku“.¹⁵ I přestože bylo doporučení ITU-R BS.1770

13 ČTÚ a ITU. *CTU.cz* [online] Český telekomunikační úřad, © 2008 [vid. 9.3.2014]. Dostupné z: <http://www.ctu.cz/pusobnost-ctu/mezinarodni-aktivity/ctu-a-itu.html>

14 Specializované agentury: Mezinárodní telekomunikační unie (ITU). *OSN.cz – Informační centrum OSN v Praze* [online] UNIC Praha, © 2005 [vid. 25.2.2014]. Dostupné z: <http://www.osn.cz/system-osn/specializovane-agentury/?i=124>

15 *Doporučení ITU-R BS.1770-2: Algoritmy pro měření hlasitosti zvukových programů a skutečné špičkové úrovně zvuku* [online]. Radiokomunikační sektor ITU, 03/2011 [vid. 12.3.2014]. Dostupné z: http://www.rtrv.cz/cz/static/cim-se-ridime/stavajici-pravni-predpisy/pdf/ITU-R-BS_1770-2_2011-03_cz.pdf

Radiokomunikačního sektoru původně navrženo primárně pro radiové vysílání, stalo se mezinárodním standardem i pro zvukovou složku audiovizuálního televizního vysílání. Toto doporučení uvažuje, že „si posluchači přejí, aby subjektivní hlasitost zvukových pořadů byla stejnoměrná u různých zdrojů“ a „že pro účely řízení hlasitosti při výměně pořadů, aby se omezilo rušení posluchačů, je důležité mít jednotný doporučený algoritmus pro objektivní hodnocení subjektivní hlasitosti“.¹⁶

Doporučení je inovativní v tom, že algoritmy jsou upraveny takovým způsobem, že odrážejí skutečné subjektivní vnímání hlasitosti. Doporučení například bere v potaz, že vyšší frekvence zvuku jsou lidským uchem vnímány jako průraznější a při vyšších hlasitostech i nepříjemnější.¹⁷ Vypracování dokumentu předcházely podrobné výzkumy lidského vnímání hlasitosti. V první fázi studie byly provedeny subjektivní testy v pěti lokalitách po celém světě, při kterých respondenti přiřazovali hlasitost k různým zvukovým sekvencím vytvořeným ze skutečného televizního a rozhlasového vysílání. Na základě těchto zjištění byla vytvořena obsáhlá databáze subjektivního vnímání hlasitosti, která poté sloužila k úpravě potenciálních algoritmů tak, aby technické měření hlasitosti vysílání co nejvíce odpovídalo realitě.¹⁸

Doporučení ITU, kterých Unie vydává nebo reviduje přes 500 ročně, nejsou pro členy Unie nijak závazná a jejich následování je zcela dobrovolné.¹⁹ Řada institucí a provozovatelů vysílání však po roce 2006 začala ITU-R BS.1770 dobrovolně používat k samoregulaci či k vytváření dalších dokumentů a doporučení. ITU-R BS.1770 se brzy stalo celosvětově uznávaným standardem v určování hlasitosti programů a v její

---

16 *Doporučení ITU-R BS.1770-2*, ref. 15.

17 *What Is Loudness?*, ref.12.

18 GAZDÍK, Milan. Problematika hlasitosti zvukového TV doprovodu. *CeskaTelevize.cz* [online] Česká televize, 2012, © 1996-2014 [vid. 20.3.2014]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/technika/zvukovy-doprovod/hlasitost-zvukoveho-doprovodu/>

regulaci. Veškerá uzákonění regulace hlasitosti televizního vysílání, která v různých státech Evropy proběhla v následujících letech, principy tohoto doporučení využívá a explicitně se na ně odkazuje (včetně vyhlášky RRTV upravující český zákon o regulaci hlasitosti reklamního vysílání). Metodiku ITU-R BS.1770 využívají mimo jiné ve svých doporučeních i Evropská vysílání unie (ve svém doporučení EBU R 128 ze srpna 2010 týkající se normalizace hlasitosti vysílání, kterou jako normu využívá řada evropských legislativ včetně ČR) nebo Advanced Television Systems Committee (jejíž standardy si osvojily např. USA, Kanada nebo Jižní Korea).

Doporučení ITU-R BS.1770 bylo od svého vydání v červenci 2006 třikrát aktualizováno, v současnosti je tedy platná již čtvrtá verze (s označením BS.1770-3), vydaná Unií v srpnu 2012.²⁰

2.2. Evropská vysílací unie (EBU)

V souvislosti s ČR je nutné zmínit další instituci, jejíž aktivity se podílely na formování regulace hlasitosti televizního vysílání po celé Evropě – a to Evropskou vysílací unii (European Broadcasting Union – EBU). Jedná se o asociaci primárně veřejnoprávních poskytovatelů vysílání, jež má 72 aktivních a 35 přidružených členů ze 75 zemí světa. Posláním EBU je podle jejich oficiálních slov „chránit zájmy veřejnoprávních médií a podporovat jejich nenahraditelný přínos moderní společnosti“.²¹ Mezi aktivity EBU patří mimo jiné rešerš, výzkum, školení, vydávání

---

19 ITU-R Recommendations. *ITU.int* [online] International Telecommunication Union, © 2014 [vid. 12.3.2014]. Dostupné z: <http://www.itu.int/pub/R-REC>

20 Recommendation BS.1770. *ITU.int* [online] International Telecommunication Union, Updated: 2013/09/30, © 2014 [vid. 12.3.2014]. Dostupné z: <http://www.itu.int/rec/R-REC-BS.1770/en>

21 About the EBU. *EBU.ch* [online] European Broadcasting Union [vid. 15.2.2014]. Dostupné z: <http://www3.ebu.ch/en/about>

reportů a vypracovávání zpráv a doporučení v oblasti vysílacích technologií, inovací či práva. Od roku 1994 jsou členy EBU i ČT a ČRo.²²

V srpnu 2010 vydala Evropská vysílací unie doporučení EBU R128, které určuje, jakým způsobem by se měla sjednotit hlasitost jednotlivých programů v rámci jedné stanice i hlasitost vysílacích stanic mezi sebou. EBU R128 navazuje na doporučení ITU-R BS.1770 v tom, že využívá jeho metodiku a algoritmy (včetně hlasitostních jednotek LU a LUFs) - zatímco ITU-R BS.1770 definuje jednotný postup vyhodnocování hlasitosti programů, EBU R128 tento postup implementuje v konkrétních regulacích, které definují limitní hodnoty hlasitostí pro veškeré druhy radiového i televizního vysílání a určují způsob uplatnění těchto norem v distribučním a vysílacím řetězci.²³ Společně s přidruženými technickými dokumenty (EBU Tech Doc 3341-4) doporučení udává, „aby byla hlasitost programu normalizována na cílovou hodnotu (Target Level) -23.0 LUFs. Přípustná odchylka od této hodnoty by neměla překročit rozmezí ± 1.0 LU u programů, u kterých přesnou cílovou hodnotu nelze prakticky dosáhnout (například živě vysílané programy)“.²⁴ Jak uvádí Florian Camerer, zvukový inženýr vídeňského rozhlasu ORF, oproti starším regulacím, které existovaly před rokem 2006, je doporučení Evropské vysílací unie navazující na metodiku ITU inovativní v tom, že obecně opouští starší metodiku, ve které se pozornost zaměřuje pouze na nejvyšší dosaženou hlasitost programu, a orientuje se více na veličiny jako je průměrná „hlasitost programu“ nebo „rozsah hlasitosti“ - tzn. termíny, které jsou

---

22 Active members (72) of the European Broadcasting Union (55 countries). EBU.ch [online] EBU, revised 31.1.2014 [vid. 15.2.2014]. Dostupné z: http://www3.ebu.ch/files/live/sites/ebu/files/About/EBU_Directory/EBU-Active-Members-List_EN-FR.pdf

23 GAZDÍK, ref. 18.

24 EBU – Doporučení R 128: Normalizace hlasitosti a maximální povolená úroveň zvukových signálů. *CeskaTelevize.cz* [online] Česká televize, © 1996-2014 [vid. 20.3.2014]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/technika/zvukovy-doprovod/doporuceni-ebu-k-jednotne-hlasitosti/>

definovány v doporučení ITU-R.²⁵ Pro svoji jednoduchost, jasnost a účinnost je doporučení EBU R128 hojně využíváno coby norma v prováděcích vyhláškách doplňujících zákony o regulaci hlasitosti televizního vysílání napříč celou Evropou.

2.3. USA

Spojené státy americké uzákonily regulaci hlasitosti televizního vysílání v roce 2010. Jejich případ je specifický mimo jiné v tom, že americké zákony týkající se objemu reklam jsou výrazně benevolentnější, než je tomu u většiny států EU, a podíl reklamy na televizním vysílání celostátních kanálů je podstatně vyšší, než například v ČR. Zkušenost USA s regulací hlasitosti zde uvádím pro porovnání proto, že se coby neevropská země neopírá o doporučení Evropské vysílací unie a že se tak americké řešení v některých bodech podstatně liší od evropské realizace regulace.

Podle Federální komise pro komunikaci (Federal Communications Commission – FCC) předcházela regulaci hlasitosti v USA dlouholetá debata, podnětená nesčetnými stížnostmi diváků nespokojených s hlasitostí reklam. (V roce 2002 se stížnost na hlasitost reklam stala nejčastějším typem stížností adresovaných FCC.)²⁶ Debata se poté přesunula do politické sféry a na federální úrovni vyústila v zákon o snížení hlasitosti reklam (Commercial Advertisement Loudness Mitigation Act – příhodně zkracovaný na CALM act). Zákon byl v kongresu navržen 13.2.2009 a schválen 15.12.2010 s tím, že ve

---

25 CAMERER, Florian. On the Way to Loudness Nirvana: Audio Levelling with EBU R 128. *EBU Technological Review* [online]. Geneva: European Broadcasting Union, 2010 Q3, 1-9 [22.3.2014]. ISSN: 1609-1469. Dostupné z: https://tech.ebu.ch/docs/techreview/trev_2010-Q3_loudness_Camerer.pdf

26 MB Docket No. 11-93: Notice of Proposed Rulemaking in the Matter of Implementation of the Commercial Advertisement Loudness Mitigation (CALM) Act. FCC.gov [online] Federal Communications Commission, released May 27 2011 [vid. 15.2.2014]. Dostupné z: http://hraunfoss.fcc.gov/edocs_public/attachmatch/FCC-11-84A1.doc

svém znění uvádí, že zákon nabývá platnost rok po jeho schválení, tzn. 15.12.2011.²⁷ Všem aktérům, které zákon ovlivňuje, se tak nechává rok na přípravu. Podle oficiálního záznamu z jednání kongresu tento zákon udává všem provozovatelům televizního vysílání a kabelových televizí snížit hlasitost reklamního vysílání tak, aby bylo na stejné úrovni jako ostatní programy. Zákon je svým znění poměrně stručný a nijak přesněji reklamní vysílání nedefinuje. Požaduje se v něm, aby provozovatelé vysílání používali technické vybavení regulující hlasitosti vysílání tak, aby splňovali doporučení A/85 neziskové organizace Advanced Television Systems Committee (ATSC).²⁸ ATSC je asociace provozovatelů vysílání z USA, Kanady, Hondurasu, Jižní Koreje nebo Mexika, která podle vlastních slov „vypracovává dobrovolné standardy pro digitální televize“.²⁹ Dokument A/85 s podtitulem „techniky zavedení a udržení hlasitosti zvuku u digitálního televizního vysílání“ byl vydán v listopadu 2009 coby nezávazné doporučení, které zavádí standard regulace hlasitosti (od té doby byl dokument dvakrát aktualizován, a to v roce 2011 a 2013). Podobně jako v případě doporučení EBU se A/85 opírá o metodiku Mezinárodní telekomunikační unie zavedenou v doporučení ITU-R BS.1770 a zavádí konkrétní limity. Z čistě technického hlediska je doporučení poněkud benevolentnější, než jeho evropská paralela, jelikož umožňuje odchylku od norem až ve výši dvou hlasitostních jednotek, kdežto v případě EBU se jedná pouze o jednu. Stejně jako EBU R128 se opírá o 3 základní veličiny – hlasitost programu, dynamický rozsah a skutečnou špičkovou úroveň. Zákon CALM zavádí doporučení A/85 coby normu povinnou pro všechny provozovatele televizního vysílání.

---

27 Public Law 111-311: Dec 15, 2010. *GPO.gov* [online] GPO: Authenticated U.S. Government Information, 15.12.2010 [vid. 22.3.2014]. Dostupné z: <http://www.gpo.gov/fdsys/pkg/PLAW-111publ311/pdf/PLAW-111publ311.pdf>

28 Public Law 111-311: Dec 15, 2010, ref. 27.

Zákon výslovně nařizuje provozovatelům vysílání používat technologii (doporučenou v A/85) k regulaci hlasitosti vysílání, ovšem za předpokladu, že pořízení vybavení nezpůsobí provozovateli „vážnou finanční zátěž“.³⁰ Zákon tedy bere na vědomí fakt, že na americkém území nepůsobí jen celostátní televize, ale celá řada populárních lokálních televizních stanic, které operují na úrovni jednotlivých států či dokonce okresů. Zákon umožňuje Federální komisi pro komunikaci (FCC) právo udělovat výjimky z povinnosti pořizování potřebného technického vybavení, a to na žádost provozovatele vysílání. (FCC je americký regulační orgán s federální působností, který je řízen pětičlennou radou, jmenovanou prezidentem USA a schvalovanou senátem).³¹ Komise posuzuje finanční situaci provozovatele a v případě uznání žádosti uděluje výjimku na dobu jednoho roku, kterou je poté nutno opět prodloužit. FCC zároveň na svých stránkách vyzývá diváky, aby ji kontaktovali, pokud se jim zdá, že došlo k vysílání příliš hlasité reklamy.³² Ve své vyhlášce, ve které se vyjadřuje k zákonu CALM, komentuje FCC vágní termín „commercial advertisements“, kterým se v zákonu odkazuje na reklamní vysílání, a konkretizuje jej.³³ Komise vyřizuje námítky diváků, varuje provozovatele vysílání a může udělovat pokuty při nedodržení vyhlášky.

---

29 ATSC Recommended Practice: Techniques for Establishing and Maintaining Audio Loudness for Digital Television (A/85:2013). *ATSC.org* [online] Advanced Television Systems Committee, 12 March 2013 [vid. 22.3.2014], s. 2. Dostupné z: http://www.atsc.org/cms/standards/A_85-2013.pdf

30 Public Law 111-311: Dec 15, 2010, ref. 27.

31 PACKARD, Ashley. *Digital Media Law* [online]. 2nd Edition. Somerset: Wiley-Blackwell, 2012 [vid. 13.3.2014], eISBN: 9781118336861, s. 49. Dostupné z: <http://site.ebrary.com/>

32 FCC Encyclopedia: Loud Commercials. *FCC.gov* [online] Federal Communications Committee [vid. 13.3.2014]. Dostupné z: <http://www.fcc.gov/encyclopedia/loud-commercials>

2.4. Francie

I ve Francii byly stížnosti diváků jedním z důvodů uzákonění regulace hlasitosti televizního vysílání ve francouzském zákoníku. V období před uzákoněním regulace v roce 2010 se počet stížností adresovaných francouzskému regulačnímu orgánu CSA dramaticky zvyšoval a v roce 2009 dosáhl svého maxima.³⁴

Francouzská Vrchní audiovizuální rada (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel - CSA) uvádí, že etapu vývoje regulace hlasitosti lze rozdělit do dvou základních období (v určitých obdobích se toto rozdělení týká celé Evropy): období před rokem 2007 a období po něm. V prvním období sice vznikaly ve světě různá doporučení a nezávazné regulace, ale neodrážely dostatečně skutečné vnímání zvuku a výsledky tak nebyly v praxi příliš použitelné. Navíc neexistoval jednotný systém měření hlasitosti a její regulace tak byla prakticky nemožná. Teprve standard ITU-R nabídl potřebný rámec, ve kterém mohl vzniknout soubor skutečně použitelných norem, ze kterých mají prospěch jak poskytovatelé vysílání, tak i koncoví uživatelé (diváci).³⁵ Zajímavé na francouzském případě je především to, že francouzský regulační orgán CSA převzal iniciativu do vlastních rukou a ještě dávno předtím, než byla regulace oficiálně uzákoněna, začal vypracovávat vlastní standard regulace hlasitosti vysílání. CSA se ve vývoji doporučení sice opírala o standardy ITU i EBU,³⁶ ale konečná podoba doporučení byla dosažena až

---

33 MB Docket No. 11-93: Notice of Proposed Rulemaking in the Matter of Implementation of the Commercial Advertisement Loudness Mitigation (CALM) Act, ref. 26, s. 9.

34 Rapport au Parlement sur l'intensité sonore en télévision. CSA.fr [online] Conseil Supérieur de l'Audiovisuel, 2011 [vid. 10.2.2014]. Dostupné z: <http://www.csa.fr/content/download/23184/360965>

35 L'intensité sonore de la télévision. CSA.fr [online] Conseil Supérieur de l'Audiovisuel [vid. 10.2.2014]. Dostupné z: <http://www.csa.fr/en/Television/Autres-thematiques/L-intensite-sonore-de-la-television>

36 Délibération du 19 juillet 2011 relative aux caractéristiques techniques de l'intensité sonore des programmes et des messages publicitaires de télévision. CSA.fr [online] Conseil Supérieur de l'Audiovisuel, 11.10.2011 [vid. 10.2.2014]. Dostupné z: <http://www.csa.fr/en/Espace-juridique/Deliberations-et-recommandations-du-CSA/Recommandations-et-deliberations-du-CSA->

ve spolupráci se zvukovými specialisty (Technický výbor pro obraz a zvuk - CST) a se zástupci vysílatelů (Federace filmového, audiovizuálního a multimediálního průmyslu – FICAM).³⁷ Nedostatek podobné spolupráce s provozovateli vysílání a malá orientace na využití norem v praxi je například v českém prostředí jednou z výtek provozovatelů vysílání na adresu RRTV a její implementace regulačních norem v oblasti hlasitosti televizního vysílání (viz kapitola 3.3).

V červenci roku 2010 byla schválena změna ve vysílacím zákonu, do kterého byl vložen tento prostý text: „Televizní kanály dodržují stejnou úroveň hlasitosti, což se týká jak televizních programů, tak i reklamního vysílání. Každý rok podá Vrchní audiovizuální rada parlamentu hlášení ohledně dodržování této povinnosti televizními vysílateli“.³⁸ 19. července 2011 pak následuje vyhláška CSA, ve které se určují konkrétní hladiny a normy, které jsou v mnohém shodné s doporučením EBU R128. Doporučení francouzské CSA se v mnohém liší od většiny obdobných vyhlášek z jiných evropských zemí. Velký důraz je například kladen na vyrovnání hlasitosti jednotlivých televizních kanálů, nejenom na stejnou hlasitost různých programů v rámci jednoho televizního kanálu. Vyhláška také apeluje na samotné výrobce reklamního materiálu, nejenom na jeho vysílatele, a doporučuje jim standardy, podle kterých se mají při výrobě řídit (konečná odpovědnost za to, že zvuková složka odpovídá normám, však stále zůstává u provozovatele vysílání). Zajímavý je také fakt, že doporučení CSA rozděluje audiovizuální tvorbu na dva základní druhy podle data vzniku, pro něž platí různé normy – k programům vytvořeným před 1. lednem 2012 se přistupuje jinak, než k

---

[relatives-a-d-autres-sujets/Deliberation-du-19-juillet-2011-relative-aux-caracteristiques-techniques-de-l-intensite-sonore-des-programmes-et-des-messages-publicitaires-de-television](#)

37 L'intensité sonore de la télévision, ref. 35.

38 Chapitre 1er: EXPOSITION A DES NUISANCES LUMINEUSES OU SONORES.

Legifrance.Gouv.fr [online] Legifrance.Gouv.fr – Le service public de la diffusion du droit, 12.7.2010 [vid. 12.2.2014]. Dostupné z: [Legifrance.Gouv.fr](#)

programům vzniklým po 1. lednu 2012 (ke starším snímkům je norma benevolentnější).³⁹ CSA dává producentům půl roku čas na vypracování strategie na takovou výrobu programů, která odpovídá normám. Zároveň však provozovatelům vysílání ulehčuje práci při normalizaci a zvukové úpravě audiovizuálního materiálu, který vznikl v dobách, kdy žádné standardy neexistovaly nebo nebyly nijak závazné – remastering starších snímků je totiž často problematický a nákladný.

Ze svého mandátu má CSA možnost napomínat provozovatele vysílání a udělovat pokuty, v případě hlasitosti reklamního vysílání se však tak podle dostupných informací zatím ani jednou od uvedení zákona nestalo.

2.5. Polsko

Polským regulačním orgánem v oblasti vysílání Národní rada pro rozhlas a televizi (Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji – KRRiT), která podle ustavujícího zákona „chrání svobodu projevu v rozhlase a televizi, nezávislost poskytovatelů mediálních služeb a zájmy zákazníků a zajišťuje otevřený a pluralitní charakter rozhlasového a televizního vysílání“.⁴⁰ Na základě zmocnění z roku 1992 má mimo jiné KRRiT oprávnění určovat svými nařízeními podmínky vysílání reklamních programů a teleshoppingu v rozhlasovém a televizním vysílání.⁴¹ Na základě této pravomoci vydala KRRiT dne 15. 12. 2009 oficiální normy pro hlasitost reklamního vysílání s platností od června 2010 – ty se částečně opírají o standardy ITU BS.1770 Mezinárodní telekomunikační unie a EBU R 128 Evropské vysílací unie. Vyhláška udává, že reklamní

---

39 Délibération du 19 juillet 2011 relative aux caractéristiques techniques de l'intensité sonore des programmes et des messages publicitaires de télévision, ref. 36.

40 Ustawa z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji. KRRiT.gov.pl [online] Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji [vid. 22.2.2014]. Dostupné z: http://www.krrit.gov.pl/Data/Files/public/Portals/0/regulacje-prawne/polska/110810_ustawa_rtv.pdf

vysílání a teleshopping musí mít stejnou hlasitost jako 20 vteřin předcházejících reklamnímu vysílání nebo teleshoppingu a 20 vteřin následujících.⁴² Provozovateli vysílání, který poruší pravidla týkající se hlasitosti obchodního sdělení, hrozí ze strany regulačního orgánu pokuta až do výše 50% ročního poplatku za užívání daného kmitočtu, nebo až do výše 10% příjmů provozovatele vysílání za předchozí rok.⁴³

Problém takovéto metody je zcela očividný – vyhláška nepracuje s průměrnými hlasitostmi programů, ale s hlasitostí 20 sekund dlouhého úseku, který může být v rámci celého snímku specifický. Francouzská CSA polskou regulační vyhlášku zmiňuje ve své zprávě parlamentu, kde se vyjadřuje v tom smyslu, že se jedná o příliš zjednodušující metodu, která trpí četnými vadami a která připomíná snahy CSA před rokem 2007.⁴⁴ Rada při měření hlasitosti programů spolupracuje s Hudební akademií Fryderyka Chopina ve Varšavě.⁴⁵

---

41 HROMÁDKA, Zdeněk. Právní stanovisko k problematice hlasitosti reklamy v televizním vysílání [elektronická pošta]. Zlín, 21.11.2011.

42 Polsko. REGULATION OF THE NATIONAL BROADCASTING COUNCIL: concerning principles of advertising and teleshopping in radio and television programme services [online]. In: Official Journal "DZ.U.", 30 June 2011, No. 150, Item 895. Dostupné z: <http://www.krrit.gov.pl/Data/Files/public/pliki/regulations/30-june-2011-rekl.pdf>

43 HROMÁDKA, ref. 41.

44 Rapport au Parlement sur l'intensité sonore en télévision, ref. 34, s. 12.

45 Badania potwierdziły skargi telewidzów - reklamy są za głośne. Wyborcza.biz [online] AGORA SA, 27.7.2011 [vid. 22.2.2014]. Dostupné z: <http://wyborcza.biz/biznes/>

3. Regulace hlasitosti v české republice

3.1. Cesta k právně ukotvené regulaci

Podobně jako v zahraničí, i v českém prostředí bylo prvotním podnětem k regulaci hlasitosti televizních reklam na legislativní úrovni velké množství stížností diváků, které se týkaly právě hlasitých reklam. RRTV se již v letech 2007 a 2008 zabývala možnostmi zákonné regulace hlasitosti reklam a podala podnět Ministerstvu kultury ČR, které sice vyjádřilo ochotu vzít podnět Rady v potaz, nicméně příslušná právní úprava nebyla realizována.⁴⁶ I nadále však RRTV registrovala množství stížností týkajících se příliš hlasitých reklam. Ve výroční zprávě za rok 2011 Rada uvádí, že vzhledem k vysokému počtu stížností je zřejmé, že „diváci jsou podrážděni nepřiměřenou a obtěžující hlasitostí televizní reklamy“.⁴⁷ V listopadu roku 2011 RRTV písemně apelovala na Asociaci televizních organizací (ATO), aby se snížení hlasitosti reklamních bloků věnovala v rámci své samoregulace. Asociace televizních organizací byla založena v březnu roku 1997 a jedná se o zájmové sdružení právnických osob, jehož členy jsou mimo jiné Česká televize, společnost FTV Prima s.r.o. nebo Asociace komunikačních agentur ČR. ATO zároveň spolupracuje i se společnostmi CET 21 s.r.o. a Barrandov Televizní studio, a.s., stejně jako s provozovatelem televizní stanice

---

1,101562,10015116,Badania potwierdzily skargi telewidzow reklamy sa.html

46 HROMÁDKA, ref. 41.

47 RRTV. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2011[online]. [vid. 2014-04-27], s. 16. Dostupné z: <http://www.rrtv.cz/cz/files/zpravy/VZ2011.pdf>

Óčko.⁴⁸ Od roku 2010 figuruje ATO na oficiálním seznamu spolupracujících samoregulačních orgánů RRTV.⁴⁹ K účinné samoregulaci však na základě podnětu RRTV nedošlo, podle výroční zprávy RRTV byla Rada ze strany ATO se svým návrhem týkajícím se samoregulace „poměrně příkře odmítnuta“.⁵⁰ Jak se později uvádí v oficiálním hodnocení dopadu regulace, praxe ukázala, že „samoregulace v této oblasti ze strany komerčních televizí není reálná, neboť výnosy z prodeje reklamních časů tvoří jejich hlavní zdroj příjmů, který by byl samoregulací (...) ohrožen“.⁵¹ V roce 2011 oslovila Rada volební výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR se žádostí, „aby se touto problematikou zabýval a eventuálně inicioval změnu zákona“.⁵²

Letité odborné diskuze i debaty laické veřejnosti, které předcházely legislativní úpravě v oblasti regulace hlasitosti televizního vysílání, daly vzniknout i různým občanským iniciativám. Pravděpodobně nejznámější z nich je iniciativa Stop hlasité reklamě, pod jejíž hlavičkou vznikla petice za snížení hlasitosti televizních reklamních bloků. Petice byla primárně elektronická a dostupná na webové adrese StopHlasiteReklame.cz. Hlavním organizátorem a aktérem petice byl Ing. Petr Krajča. Webová stránka nabízela mimo samotné petice i aktuality z oblasti regulace hlasitosti i kusé informace o zahraničních regulacích. I přestože iniciativa vykazovala známky chybné interpretace současné legislativy v oblasti televizního vysílání, neznalost světového i tuzemského kontextu regulace hlasitosti a zjednodušování celé

---

48 ATO: Poslání. *ATO.cz* [online] © Copyright ATO 2014. [vid. 2014-04-27]. Dostupné z: <http://www.ato.cz/co-je-to-ato/poslani>

49 ATO: Samoregulace. *ATO.cz* [online] © Copyright ATO 2014. [vid. 2014-04-27]. Dostupné z: <http://www.ato.cz/pravni-agenda/samoregulace>

50 RRTV. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2012[online]. [vid. 2014-04-27], s. 31. Dostupné z: <http://www.rrtv.cz/cz/files/zpravy/VZ2012.pdf>

51 CHVALKOVSKÁ, Jana. EEIP, a.s. Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace – RIA [elektronická pošta]. Praha.

52 RRTV, ref. 47, s. 16.

problematiky měření hlasitosti vysílání,⁵³ zaznamenala petice s názvem „Petice pro prosazení stejné hlasitosti reklamy a ostatních pořadů v televizi“ relativní úspěch a podepsalo ji téměř 13 tisíc lidí.⁵⁴ Podle vlastních slov poslance Václava Mencla, hlavního aktéra návrhu novely zákona, byla tato petice a jiné iniciativy jedním z důvodů, proč se poslanecká sněmovna začala návrhem uzákonění regulace zabývat.⁵⁵

Na přípravě návrhu legislativní úpravy a na konečné podobě zákona se podílela jak RRTV, tak i zástupci vysílatelů. Pro potřeby regulace hlasitosti bylo potřeba novelizovat zákon 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání, jelikož jenom ukotvení regulace hlasitosti televizního vysílání v zákonu dává RRTV coby regulačnímu a kontrolnímu orgánu pravomoc kontrolovat vysílatele a za případné porušování zákona vydávat sankce. Zákonodárci a všichni ostatní aktéři přípravy novely vysílacího zákona stáli de facto před třemi hlavními možnostmi podoby legislativní úpravy (všechny tyto podoby lze aktuálně nalézt v zahraničí).

První možností je přímo ve znění zákona určit normu, kterou jsou povinni provozovatelé při vysílání dodržovat. Takovouto podobu má zákon CALM v USA, ve kterém se původně dobrovolné doporučení A/85 organizace ATSC stalo povinnou normou pro všechny televizní vysílatele.

Druhou možností je obecnější formulace zákona s tím, že vysílatelé budou povinni dodržovat normu, kterou vypracuje a technicky připraví RRTV. S touto podobou regulace se setkáme ve Francii – francouzskému regulačnímu orgánu CSA jsou ponechány poměrně široké pravomoci. CSA ve spolupráci se zástupci vysílatelů a

---

53 Stop Hlasité Reklamě! [online]. [vid. 2013-10-17]. Dostupné z: <http://www.stophlasitereklame.cz/>

54 Dodržuje se zákon o hlasitosti reklam? Už jsou první hříšníci. EuroZprávy.cz [online] © 2009–2014 Active Solutions s.r.o. [vid. 2014-01-10]. ISSN: 2336-257X. Dostupné z: <http://kultura.eurozpravy.cz/media/73405-dodrzuje-se-zakon-o-hlasitosti-reklam-uz-jsou-prvni-hrisnici/>

55 MASOPUSTOVÁ, Věra. RRTV vydává výklad k vyhlášce o hlasitosti reklam. Ztíší se už v sobotu. *Rozhlas.cz* [online] © 1997-2014 Český rozhlas [vid. 2014-01-10]. Dostupné z:

výrobci audiovizuálních materiálů vyvinula vlastní technickou normu, ve které sice odkazuje na mezinárodně uznávané standardy ITU a EBU, ale ve které uvádí vlastní limity a normy, které jsou pro vysilatele závazné.

Třetí možností je zákon, který stanovuje prováděcí vyhlášku RRTV za závaznou. Vyhláška poté využívá mezinárodní standardy a doporučení a formou odkazu určuje jejich normy za povinné. Takovou podobu má regulace v Polsku.

Vybrána nakonec byla třetí možnost, a to z toho důvodu že se jedná o nejeftivnější a zároveň finančně méně náročnou variantu, která však dovede pružně reagovat na rychlý vývoj v oblasti komunikačních technologií. Jelikož se jedná o problematiku, ve které je nutno efektivně skloubit právní i technické aspekty celé věci, byli do přípravy novely zákona i jejích úprav a do návrhu prováděcí vyhlášky zapojeni techničtí i právní odborníci. Mimo jiné si RRTV nechala u externí advokátní kanceláře JUDr. Zdeňka Hromádky vypracovat právní stanovisko k problematice hlasitosti reklam v televizním vysílání. Následně sestavila „pracovní skupinu, ve které vedle členů Rady a zaměstnanců Úřadu Rady působili rovněž tři techničtí experti“.⁵⁶ Již během příprav novely zákona tak Rada připravila předlohu předpokládané prováděcí vyhlášky, kterou měli zákonodárci a senátoři k dispozici při projednávání dané novely.⁵⁷

---

http://www.rozhlas.cz/zpravy/film/_zprava/rrtv-vydava-vyklad-k-vyhlasce-o-hlasitosti-reklam-ztisi-se-uz-v-sobotu--1217288

⁵⁶ RRTV, ref. 50, s. 8.

⁵⁷ RRTV, ref. 50, s. 8.

3.2. Návrh zákona

Původní návrh nového zákona byl na půdě Poslanecké sněmovny oficiálně podán 2.2.2012. Text navrhovaného zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zněl následovně: „Provozovatel televizního vysílání je povinen zajistit, aby reklamy, teleshopping a označení sponzora nebyly vysílány takovým způsobem, že zvuková intenzita jejich vysílání je vyšší než zvuková intenzita pořadů a dalších částí vysílání vysílaných v době předcházející vysílání reklamy, teleshoppingu nebo označení sponzora, a také v době následující po jejich odvysílání“.⁵⁸ V důvodové zprávě návrhu se uvádí, že zákon řeší předchozí nemožnost RRTV zasahovat v případě, že je v televizním vysílání „výrazně zvýšená hlasitost reklamy oproti ostatním částem vysílání“.⁵⁹ Navrhovaná právní úprava, která dává RRTV „povinnost prováděcím právním předpisem určit další podrobnosti“ neboť „při praktické aplikaci ustanovení budou hrát roli technické aspekty měření“, je podle důvodové zprávy kombinovaným přístupem zákonným a podzákonným předpisem a jeví se jako nejvíce praktický, protože „podzákonným právním předpisem“ je možné „flexibilně reagovat na vývoj v oblasti televizní techniky“. Návrh zároveň počítá s částkou 200 000 Kč do rozpočtu RRTV na předpokládané výdaje spojené s přípravou vyhlášky a s technickým měření. Finanční sankce, které může RRTV v souvislosti s

---

58 Návrh: Zákon, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. PSP.cz [online]. Poslanecká sněmovna [vid. 2013-10-10] 2.2.2012. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=80027>

59 Návrh: Zákon, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ref. 58.

hlasitými reklamami udělit, se pohybuje mezi 10 000 a 5 000 000 Kč. Podle tohoto návrhu měl zákon vejít v platnost 1. srpna 2012.⁶⁰

Již v době návržení novely zákona začala RRTV předběžně pracovat na prováděcí vyhlášce. Konečný text vyhlášky měl být výsledkem „jednání a konzultace s odborníky a se zástupci subjektů, jichž se navrhovaná úprava bude týkat“.⁶¹ Při vypracovávání dané vyhlášky vycházela Rada z myšlenky, že jelikož zákon výslovně nařizuje sjednotit hlasitost vysílání reklamního typu s ostatními druhy vysílání (tzn. sjednotit hlasitost televizního vysílání jako celku), jeví se jako nejlogičtější cesta regulovat hlasitost celého vysílání. Za stížnostmi na hlasité reklamy se v podstatě skrývá kritika toho, že hlasitost programů je nejednotná a kolísá v závislosti na druhu vysílání. Určení jednotné, jasně definované a objektivně změřitelné normy pro celé televizní vysílání nejenom že eliminuje kolísání hlasitosti v rámci vysílání jednoho kanálu, ale také vyvažuje hlasitosti jednotlivých kanálů mezi sebou. Podobně jako ostatní země Evropy volí RRTV doporučení EBU-R 128 jako nejvhodnější normu pro tento účel: “Rada je toho názoru, že při použití pravidel vyplývajících z Doporučení EBU není nezbytné vymezovat časové období, které se rozumí dobou předcházející odvysílání reklam, teleshoppingu a označení sponzora a dobou následující po jejich odvysílání ve smyslu navrhovaného textu nového ustanovení zákona, neboť pravidla v Doporučení EBU jsou vztahena k celému časovému rozsahu programu jako celku. (...) S ohledem na účel Doporučení EBU (zajistit stejnou hlasitost v celém průběhu vysílání) zde nebude rozpor mezi novelou navrhovaným ustanovení zákona a prováděcí

---

60 Návrh: Zákon, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ref. 58.

61 RRTV. Teze uvažované vyhlášky Rady pro rozhlasové a televizní vysílání: která má být prováděcím předpisem k navrhované novele zákona č. 231/2001 Sb. týkající se omezení hlasitosti reklamy v televizním vysílání [elektronická pošta]. 12.3.2012.

vyhláškou, pokud by její obsah byl založen na odkazu na Doporučení EBU⁶². RRTV tak volí jinou cestu, než například polský regulátor KRRiT, který určuje, že dvacet vteřin předcházejících a následujících po reklamním bloku musí danému reklamnímu bloku hlasitostně odpovídat. EBU R-128 je vhodnou normou pro použití na vysílání jako celek, neboť její technická specifikata jsou navržena k udržení jednotné hlasitosti televizního vysílání v celé délce, nehledě na typ programu (je například benevolentnější k živému vysílání). Jelikož by bylo regulováno celé vysílání, značně by to zjednodušilo celý monitorovací proces a odstranily by se tím případné pochybnosti ohledně způsobu měření či výběru měřených úseků, díky čemuž by se případná vymahatelnost sankcí stala značně méně problematickou. Při přípravě vyhlášky dále RRTV považovala mezinárodní standardy ITU a EBU za vhodný referenční materiál, neboť „provozovatelé televizního vysílání jsou s jejich obsahem obeznámeni“⁶³. Česká televize například dle svých vlastních slov přistoupila k samoregulaci dle standardů EBU již před uzákoněním novely. Ve své výroční zprávě za rok 2012 ČT prohlašuje, že i přestože nebyla ještě vydána prováděcí vyhláška, nebude mít ČT pravděpodobně problém s dodržováním norem: „Vyhláška zatím vydána nebyla, avšak Česká televize v souladu s normami EBU přistoupila ke korekci hlasitosti obchodních sdělení již v průběhu roku 2012 před vydáním uvedené novely“⁶⁴.

---

62 RRTV, ref. 61.

63 RRTV. *Návrh: Vyhláška o některých charakteristikách zvukové složky programu v televizním vysílání a o způsobu měření hlasitosti zvukové složky programu v televizním vysílání* [elektronická pošta]. 17.4.2012.

3.3. Návrh prováděcí vyhlášky a jeho kritika

V průběhu schvalování novely zákona RRTV vydala návrh Vyhlášky o některých charakteristikách zvukové složky programu v televizním vysílání a o způsobu měření hlasitosti zvukové složky programu v televizním vysílání. V něm je určeno, že veškeré televizní vysílání má odpovídat doporučení EBU: „Provozovatel televizního vysílání je povinen zajistit, aby zvuková složka jím vysílaného programu vyhovovala požadavkům Doporučení Evropské vysílací unie EBU-R 128 „Normalizace hlasitosti a povolená maximální úroveň audio signálů“, Ženeva, srpen 2011 a požadavkům Technického dokumentu Evropské vysílací unie EBU Tech Doc 3343 „Praktické směrnice pro produkci a realizaci v souladu s EBU R 128“, Verze 1.1, Ženeva, říjen 2011“.⁶⁵ Vyhláška přešla do meziresortního připomínkového řízení, ve kterém je otevřena námitkám všech zasažených stran. V červnu 2012 obdržela Rada připomínky ze strany ATO a společnosti CET 21 – s těmito připomínkami se vypořádala na svém 12. zasedání, které se konalo 26. a 27. června 2012.

Asociace televizních organizací považovala vyhlášku za chybnou nebo nevhodnou v mnoha směrech. Stejně jako ve své předchozí kritice textu navrhovaného zákona, tak i v komentáři k navržené vyhlášce ATO nesouhlasí s tím, že by měli mít provozovatelé vysílání odpovědnost za díla, ke kterým nemají autorská práva. Podle ATO je zvuková stopa reklam a její charakteristiky (včetně hlasitosti) součástí autorského díla, díky čemuž nemůže vysílatel do díla zasahovat (například úpravou

---

64 RADA ČESKÉ TELEVIZE. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012 [online]. 20.3.2013. [vid. 2014-03-27], s. 124. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2012.pdf

65 RRTV. Návrh: VYHLÁŠKA o některých charakteristikách zvukové složky programu v televizním vysílání a o způsobu měření hlasitosti zvukové složky programu v televizním vysílání [online]. [vid. 2014-02-27]. Dostupné z: <http://www.rrtv.cz/cz/files/pdf/>

zvuku). ATO se proto snaží přenést část odpovědnosti na dodavatele reklamního materiálu tím, že by jim vyhláška ukládala dodávat materiál v takové podobě, která by odpovídala normě EBU R-128. V praxi však takové uspořádání není proveditelné. Při každé odchylce od povinné normy by muselo proběhnout vyšetřování, které by odhalilo, kdo je vlastně za pochybení v oblasti hlasitostního limitu odpovědný. RRTV by se tak podle vlastního vyjádření „mohla zprostředkovaně dostávat do zcela nevhodné pozice jakéhosi 'arbitra' mezi provozovatelem vysílání a zadavatelem obchodního sdělení, což Radě nepřísluší a bylo by to zcela mimo zákonnou působnost Rady“.⁶⁶ Řešením je podle Rady úprava smluvních vztahů mezi provozovatelem vysílání a zadavatelem reklamy.

Další zásadní výtky, tentokrát ze strany společnosti CET 21 s.r.o., se týká faktu, že regulováno má být veškeré televizní vysílání, nehledě na druh programu. Podle protinávrhu CET 21 s.r.o. se má regulace týkat pouze reklamního vysílání, teleshoppingu a označení sponzora a navrhuje následující znění zákona: „Provozovatel televizního vysílání je povinen zajistit, aby reklamy, teleshopping a označení sponzora byly vysílány takovým způsobem, že hladina hlasitosti jejich vysílání je v souladu s technickou specifikací stanovenou vyhláškou. Takový způsob vysílání se použije i při vysílání zvukově-obrazových prostředků oddělujících reklamu a teleshopping od ostatních částí vysílání“.⁶⁷ Pokud necháme stranou, že námitka CET 21 s.r.o. se týká znění zákona, i přestože byla vznesena v připomínkovém řízení týkajícím se prováděcí vyhlášky, jde navrhovaný způsob právní úpravy zcela proti základní myšlence regulace hlasitosti vysílání, a sice že regulace by měla primárně sloužit eliminaci kolísání hlasitosti v průběhu vysílání. Základním problémem hlasitých reklam není, že jsou

---

N%C3%A1vrh_vyh%C5%A1ky.pdf

66 RRTV. Vypořádání připomínek k návrhu prováděcí vyhlášky regulující hlasitost některých částí televizního vysílání [online]. [vid. 2014-01-27]. Dostupné z: http://www.rrtv.cz/cz/files/pdf/VYPO%C5%98%C3%81D%C3%81N%C3%8D_P%C5%98IPOM%C3%8DNEK.pdf

hlasité samy o sobě, ale že jsou hlasité ve vztahu k okolnímu programu. Pokud se ze zákona odebere jakákoliv souvislost mezi hlasitostí obchodního sdělení a jinými částmi vysílání, regulace tím de facto ztrácí smysl, protože norma se týká jenom jedné části vysílání, zatímco ostatní části mohou být jakkoliv hlasitostně upravovány v poměru k regulovaným částem vysílání a dle zákona není možné takovou praxi nijak napadnout. Jak uvádí RRTV ve svém vypořádání s připomínkami, „budou-li regulovány pouze tyto části programu (vysílání), nemusí být naplněn hlavní účel novely, tj. odstranit rozdíly v hlasitosti reklam a ostatních částí vysílání a nelze vyloučit, že by zde mohl vznikat i prostor k obcházení právní úpravy a jejího účelu. Úpravu tak, jak je navrhována, proto nepovažuje Rada za vhodné do návrhu novely promítnout“.⁶⁸

Zástupci provozovatelů vysílání kritizovali novou legislativu i v průběhu jednání o podobě zákona. V dopise z 23.2. adresovaném zákonodárcům a odborné veřejnosti se ATO ohrazuje proti textu navrhovaného zákona. Text je Asociací kritizován zejména z toho důvodu, že technická stránka úpravy hlasitosti je složitější, než si zákonodárci uvědomují. Navíc je podle ATO problematická i právní stránka věci, především z pohledu autorského práva: „Pořady i reklamní spoty představují samostatná autorská díla. Provozovatelé vysílání nejsou oprávněni do jejich zvukové složky zasahovat, protože jsou chráněna autorským zákonem“.⁶⁹ S jinými neoficiálními námitkami se také vypořádávala RRTV. Přesné znění těchto námitek není nikde dostupné, jediné sekundárně v podobě odkazu v jejich vypořádání ze strany RRTV ze dne 23.2.2012. Mezi neoficiálními námitkami je podle informací Rady názor, že návrh se vztahuje

---

67 RRTV, ref. 66.

68 RRTV, ref. 66.

69 ASOCIACE TELEVIZNÍCH ORGANIZACÍ. Stanovisko Technické komise ATO k návrhu novely zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání: sněmovní tisk 592/0 doručené poslancům 3. února 2012 v 13:07 [online]. Praha, 23.2.2012 [vid. 2014-01-27]. Dostupné z: <http://www.ato.cz/download.php?id=3445>

jenom na televizní vysílání a ne na rozhlasové a je tedy diskriminační. Na to Rada ve svém vypořádání odpovídá, že drtivá většina stížností týkajících se hlasitosti reklam, které dostává, „pochází od televizních diváků a vztahuje se k reklamě v televizním vysílání. Naproti tomu stížnosti na hlasitou reklamu v rozhlasovém vysílání se téměř nevyskytují“ a je tedy nadbytečné provádět legislativní úpravy a regulace v oblasti, která není negativně vnímána.⁷⁰

3.4. Současný zákon a vyhláška

Dne 27.11.2012 byla oficiálně uzákoněna novela zákona 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání, avšak i s pozměňovacími návrhy obsaženými v usnesení volebního výboru č.107 z 20. schůze konané dne 13. září 2012. Platné znění zákona je tedy následující: „Provozovatel televizního vysílání je povinen zajistit, aby reklamy, teleshopping a označení sponzora byly vysílány takovým způsobem, že hladina hlasitosti jejich vysílání je v souladu s technickou specifikací stanovenou vyhláškou, kterou podle ustanovení § 5 písm. y) vydá Rada. Takový způsob vysílání se použije i při vysílání zvukových nebo zvukově-obrazových prostředků oddělujících reklamu a teleshopping od ostatních částí vysílání podle odstavce 1 písm. a)“. Účinnosti zákon nabývá „prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení“, ⁷¹ tedy 1.6.2013. V současné podobě se tedy jedná o doslovný

---

70 RRTV. *Koncept vyjádření k námitkám k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů* [elektronická pošta]. 23.2.2012.

71 Sněmovní tisk 592/3: Pozměňovací a jiné návrhy k návrhu poslanců Václava Mencla, Kateřiny Klasnové, Petra Skokana, Vítězslava Jandáka, Václava Kubaty, Ivany Levé a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. PSP.cz [online]. Poslanecká sněmovna [vid. 2013-10-10] 20.9.2012. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=79328>

text navrhovaný vysílateli v připomínkovém řízení navrhované prováděcí vyhlášky RRTV. Naplňují se tak obavy, které Rada vyslovila ve vypořádání připomínek k původnímu návrhu vyhlášky a které vyplývají z faktu, že v textu zákona je regulována hlasitost obchodních sdělení, avšak není nijak vztažena na ostatní části vysílání. Zákon tak udává Radě povinnost monitorovat hlasitost reklamních sdělení, ale fakticky ji nedovoluje nijak zasahovat v případě, že reklamní sdělení je hlasitější, než okolní programy.

Dne 14.5. 2013 vydala RRTV vyhlášku č. 122/2013 Sb., která upravuje „některé charakteristiky zvukové složky reklam, teleshoppingu a označení sponzora v televizním vysílání, způsob měření hlasitosti zvukové složky reklam, teleshoppingu a označení sponzora v televizním vysílání“.⁷² Vyhláška formou odkazu využívá normy EBU R-128 a využívá její metodiku a určení limitů pro regulaci zákonem určených druhů vysílání: „hladina hlasitosti reklamy, teleshoppingu a označení sponzora bude normována na cílovou hladinu -23,0 LUFS, s maximální odchylkou +/- 1,0 LU a maximální povolená skutečná špičková hladina (*Maximum Permitted True Peak Level*) hlasitosti reklamy, teleshoppingu a označení sponzora bude -1 dBTP“.⁷³ Řešení, kdy je norma EBU zahrnuta do vyhlášky formou odkazu, bylo vybráno z toho důvodu, že oproti vytváření vlastní normy je tato forma vyhlášky méně finančně a časově náročná z „hlediska legislativně – technických nákladů“ a protože „praxe ČTÚ (např. 117/2007 Sb. v platném znění) ukazuje, že odkazy na mezinárodní standardy v textu vyhlášky v praxi nepůsobí regulovaným subjektům zásadní obtíže a naopak subjektům působícím na více

---

72 VYHLÁŠKA: o některých charakteristikách zvukové složky reklam, teleshoppingu a označení sponzora v televizním vysílání a o způsobu měření hlasitosti zvukové složky reklam, teleshoppingu a označení sponzora v televizním vysílání. In: Sbírka zákonů č.122/2013. 14. května 2013, 55, s.1316 [online]. Dostupné z: <http://www.rrtv.cz/cz/static/cim-se-ridime/stavajici-pravni-predpisy/pdf/122-2013.pdf>

tržích usnadňují jejich činnost“.⁷⁴ Právní úprava týkající se regulace hlasitosti televizního vysílání včetně prováděcí vyhlášky RRTV prošla v souladu s pravidly legislativního procesu v ČR analýzou Hodnocení dopadu regulace (RIA).

Ve své výroční zprávě za rok 2013 komentuje RRTV současnou podobu zákona a označuje ji za neefektivní v otázce vyrovnávání hlasitostí vysílání: „Pokud však diváci očekávají například to, že hlasitost televizní reklamy nesmí od 1. června 2013 přesahovat hlasitost okolního programu, nemá to žádnou oporu v platné regulaci, protože ta nevyjadřuje vztah mezi hlasitostí obchodních sdělení a okolního programu. V praxi může nastat situace, že např. při zařazení reklamního bloku do přerušení hlučného pořadu se reklama může jevit jako relativně tichá a naopak při zařazení do přerušení tichého pořadu jako relativně hlučná“.⁷⁵ Zároveň dodává, že při současné podobě regulace nemá RRTV pravomoc nijak zasahovat v případě, že obchodní sdělení jsou hlasitější, než zbylé části vysílání: „Nynější podoba vyhlášky je ovšem výsledkem legislativního procesu. Jak již bylo uvedeno, původní návrh Rady byl takový, aby se v případě hlasitosti sjednotilo celé vysílání. Tato podoba vyhlášky však nebyla přijata, ač se zdá, že by byla přínosnější a že právě podobné znění očekávala divácká i odborná veřejnost“.⁷⁶

---

73 VYHLÁŠKA: o některých charakteristikách zvukové složky reklam, teleshoppingu a označení sponzora v televizním vysílání a o způsobu měření hlasitosti zvukové složky reklam, teleshoppingu a označení sponzora v televizním vysílání, ref. 72.

74 CHVALKOVSKÁ, ref. 51.

3.5. Monitoring a výsledky měření

V souladu s novelou zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání a s vyhláškou č. 122/2013 Sb začala po nabytí účinnosti zákona RRTV provádět měření hlasitosti obchodních sdělení v televizním vysílání. K tomuto účelu využívá nově pořízený software DVBControl holandské firmy RTSS BV rozšířený o modul DVBLoudness, vyvinutý pro monitoring hlasitosti v souladu s doporučením EBU R-128. Systém dovoluje paralelně monitorovat až 25 televizních programů.⁷⁷ Rada tak „byla na svou novou kontrolní povinnost včas připravena po technické stránce tak, aby v okamžiku platnosti nového regulačního opatření mohla začít plnit svou kontrolní funkci“.⁷⁸ První série měření proběhla téměř ihned po uvedení vyhlášky v platnost. Jak se uvádí v zápisu ze 13. zasedání RRTV konaného dne 9.7.2013, dne 7. června 2013 (tedy týden po nabytí účinnosti nové podoby zákona) mezi 19. a 23. hodinou proběhlo měření hlasitosti vysílání České televize a TV Barrandov. Z 29 bloků obchodních sdělení ČT splnily limity pouze 3, z 11 podnětů u TV Barrandov neprošla většina.⁷⁹ Ve výroční zprávě ČT za rok 2013 figurují celkem 3 upozornění na vysokou hlasitost obchodních sdělení ze strany RRTV.⁸⁰ I pozdější měření odhalila porušování zákona i u jiných vysílacích společnostech. Dne 18.2.2014 vydala RRTV upozornění na porušení zákona kvůli hlasitým obchodním sdělením na kanálech Retro Music Television a Rebel

---

75 RRTV. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2013 [online]. [vid. 2014-04-27], s. 23. Dostupné z: <http://www.rtv.cz/cz/files/zpravy/VZ2013.pdf>

76 RRTV, ref. 75, s. 23.

77 RRTV. Praktická prezentace měření hladiny hlasitosti obchodních sdělení v televizním vysílání [elektronická pošta]. Praha, 16. dubna 2014.

78 RRTV, ref. 75, s. 23.

79 RRTV. Zápis z 13. zasedání, konaného dne 9. 7. 2013 [online]. [vid. 2014-03-27]. Dostupné z: http://www.rtv.cz/cz/files/memo/z%C3%A1pis_13_13.pdf

80 RADA ČESKÉ TELEVIZE. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013 [online]. 19.3.2014. [vid. 2014-03-27], s. 225. Dostupné z:

společnosti Hudební televize, s.r.o.⁸¹ O měsíc později napomenula RRTV provozovatele vysílání za hlasitou reklamu na Regionalnitemevize.cz a V1.⁸² Někteří provozovatelé vysílání (FTV Prima spol. s.r.o. a CET 21 spol. s.r.o.) prošli úvodním měřením bez sankcí.⁸³ Standardní procedurou při zjištění porušení zákona ze strany vysílatele je nedjřívě upozornění ze strany RRTV, po kterém má provozovatel vysílání týdenní lhůtu k nápravě, a teprve při druhém porušení zákona má Rada možnost přistoupit k sankcím.

Dle tiskové zprávy RRTV z 10.7.2013 šla Rada i za své zákonné povinnosti a provedla ze své vlastní vůle měření i jiných částí vysílání, než obchodních sdělení. U některých reklamních sdělení, na které kvůli vysoké hlasitosti přišla od diváků stížnost, provedla Rada měření minutových úseků okolo inkriminovaných obchodních sdělení. Výsledkem měření bylo zjištění, že „zaznamenané úrovně integrované hlasitosti měřených úseků pořadů dosahovaly hodnot i výrazně pod –30 LUFS oproti normované úrovni –23 LUFS pro obchodní sdělení, neboli byly až několikanásobně tišší než je povolená úroveň hlasitosti vložené reklamy“ a „v některých případech byla vložená reklama čtyřnásobně i výrazněji hlasitější než přerušovaný pořad“.⁸⁴

---

http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2013.pdf

81 RRTV. Zápis ze 4. zasedání, konaného dne 18. 2. 2014 [online]. [vid. 2014-03-27]. Dostupné z: http://www.rrtv.cz/cz/files/memo/z%C3%A1pis_04_14.pdf

82 RRTV. Zápis z 6. zasedání, konaného dne 18. 3. 2014 [online]. [vid. 2014-03-27]. Dostupné z: http://www.rrtv.cz/cz/files/memo/z%C3%A1pis_06_14.pdf

83 RRTV. Tisková zpráva: Regulace hlasitosti zvukové složky reklam, teleshoppingu a označení sponzora v televizním vysílání [online]. Praha, 10.7.2013 [vid. 2014-04-27]. Dostupné z: http://www.rrtv.cz/cz/files/press/TZ_hlasitost.pdf

84 RRTV, ref. 83.

Závěr a návrhy možných řešení

V úvodních kapitolách této práce jsem popsal fenomén hlasitých reklam v televizním vysílání jako celosvětový problém, který je vyústěním trendu označovaného anglickým spojením *loudness war*. Nastínil jsem aktivity Mezinárodní telekomunikační unie a Evropské vysílací unie v oblasti regulace hlasitosti televizního vysílání a analyzoval regulační snahy a legislativní řešení regulace v některých zahraničních zemích. Ke zjištěním, které z této části práce vyplynuly, byly pak vztaženy nedávné a současné legislativní změny a aktivity, které v souvislosti s regulací hlasitosti reklamních sdělení v televizním vysílání proběhly anebo probíhají v České republice.

Současná podoba české regulace hlasitosti obchodních sdělení v televizním vysílání je neefektivní a má téměř nulovou účinnost. Hlavní myšlenkou regulace zvukové složky televizního vysílání je reálně proveditelnými prostředky sjednotit hlasitost vysílání tak, aby měl divák při jeho sledování co možná nejvyšší komfort a aby nebyl pokud možno zasažen negativními dopady, které sebou výkyvy hlasitosti vysílání přinášejí. S touto základní myšlenkou pracují nejenom všechny relevantní mezinárodní standardy a všechny zahraniční legislativy, ale se kterou se pracovalo i v českém prostředí při přípravě původních návrhů zákona a prováděcí vyhlášky. Aktuálně platná česká formulace textu zákona tuto myšlenku zcela opomíjí tím, že nevyjadřuje žádné pouto mezi hlasitostí obchodních sdělení a hlasitostí ostatních druhů vysílání. Regulováno je tak skutečně pouze reklamní vysílání, a to bez jakékoliv návaznosti na okolní pořady, což může ústit (a dle výše zmíněných neoficiálních měření RRTV skutečně ústí) v situaci, kdy reklamní sdělení sice formálně splňují normy určené

prováděcí vyhláškou, ale ostatní části vysílání jsou podstatně tišší. Nejen že se tak nenaplnuje základní podstata hlavní myšlenky regulace, ale ani se nijak neřeší dlouhodobý problém s hlasitými reklamami, na který si dlouhodobě stěžuje nespočetné množství diváků.

V porovnání se zahraničními podobami regulace, které byly analyzovány v předchozích kapitolách této práce, je tak česká regulace hlasitosti vysílání ve výsledku zdaleka nejméně efektivní. Zatímco polská forma regulace je francouzským regulátorem CSA kritizována za to, že k porovnávání hlasitostí používá pouze dvacetivteřinové vzorky před a po obchodním sdělení, v české regulaci ani žádná spojitost mezi jednotlivými částmi vysílání není. Při současném znění zákona nemá RRTV žádnou právní oporu v případném apelu na provozovatele vysílání ohledně vyváženosti hlasitosti vysílání. Měření, která v současné době probíhají, nijak nenapomáhají záměru vyrovnat hlasitosti jednotlivých programů vysílání. Z hlediska přínosu pro regulaci hlasitosti by se současný monitoring dal nejlépe využít jako prostředek sběru dat určených k přípravě nové podoby legislativní úpravy.

Pro řešení současné neuspokojivé situace s regulací hlasitosti vysílání je nutné změnit formulaci zákona. I přestože je regulace hlasitosti podle mnohých záležitostí, kterou je vhodné řešit pomocí samoregulace (ATO⁸⁵, JUDr. Hromádka⁸⁶), prozatím byly snahy o efektivní samoregulaci českých vysílatelů neúspěšné.⁸⁷ I přestože je ČT členem Evropské vysílací unie (EBU) a podle vlastních slov přistoupila k interní regulaci v souladu s doporučením EBU R-128 již dlouho před zavedením oficiální regulace,⁸⁸ za první půlrok platnosti prováděcí vyhlášky, která tuto samou normu určuje

---

85 ASOCIACE TELEVIZNÍCH ORGANIZACÍ, ref. 69.

86 HROMÁDKA, ref. 41.

87 CHVALKOVSKÁ, ref. 51.

88 RADA ČESKÉ TELEVIZE, ref. 64, s. 124.

jako povinnou (a to navíc jenom pro malou část vysílání) obdržela ČT celkem tři upozornění na porušení zákona.⁸⁹ Navzdory tomu, že se při nynější právní úpravě regulace týká pouze obchodních vysílání, je až alarmující, kolik pochybení ze strany provozovatelů vysílání bylo monitoringem RRTV zjištěno.

Dá se očekávat, že v dohledné době bude docházet k návrhům na změnu současné podoby zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Pro zajištění reálného vyrovnaní hlasitostí jednotlivých částí vysílání je nutné buďto v zákonu explicitně vyjádřit spojitost mezi hlasitostí obchodního sdělení a ostatních typů programů, nebo zákonem regulovat hlasitost celého televizního vysílání bez ohledu na typ nebo obsah vysílání. V obou těchto případech je vhodné použít mezinárodně uznávaný a vysílatelům známý standard (EBU R-128), který nejenom že zavádí jasně definovanou metodiku a konkrétní limitní hodnoty, ale jehož přidruženými dokumenty jsou i návody a doporučení určené jednotlivým aktérům celého vysílacího procesu – technické dokumenty EBU Tech 3341 a EBU Tech 3342 definují, jak provádět měření hlasitosti v souladu s EBU R-128, dokument EBU Tech 3343 podává podrobný návod pro implementaci EBU R-128 v produkci a EBU Tech 3344 je směnicí pro aplikování norem EBU R-128 ve vysílání a v distribučním kanálu. Standard EBU tedy nabízí i materiály, které lze použít v transparentní diskuzi všech zapojených stran a které mohou sloužit jako doporučení jak provozovatelům vysílání, tak i samotným výrobcům. Nová vyhláška RRTV by tedy sekundárně formou odkazu mohla nabízet i jakýsi návod pro produkci zvukových materiálů v souladu s doporučeními EBU a apelovat tak částečně i na výrobce audiovizuálních materiálů, nejenom na jejich vysílatele (i přestože na nich nutně musí být konečná odpovědnost za zvukovou charakteristiku vysílaného

---

89 RADA ČESKÉ TELEVIZE, ref. 80, s. 225.

materiálu). Dalším důvodem, proč je doporučení EBU R-128 vhodné pro regulaci televizního vysílání je fakt, že doporučení jako takové bylo od samého počátku vyvíjeno za účelem jeho aplikace na televizní vysílání jako celek. Metodika EBU R-128 je kupříkladu benevolentnější k těm částem vysílání, kde nelze hlasitost zcela ovlivnit, jako je tomu například v živém vysílání. Z toho důvodu je využití této metodiky pouze pro malou a specifickou část vysílání (jako je tomu v nynější tuzemské regulaci) neefektivní. Logičtější a ve všech ohledech praktičtější cestou je regulovat normou Evropské vysílací unie celé vysílání.

V tomto ohledu by bylo na místě zvážit, zda by nebylo z hlediska vymahatelnosti i praktičnosti regulace vhodné určit EBU R-128 coby povinnou normu již v samotném textu zákona. Prováděcí vyhláška regulačního orgánu by poté určovala, jakým způsobem bude probíhat monitoring a sloužila by jako interpretace uzákoněné mezinárodní normy. Tato možnost byla při přípravě nové právní úpravy v roce 2012 zavržena z toho důvodu, že kombinace úpravy na zákonné a podzákonné úrovni, kde podzákonnou úroveň představuje prováděcí vyhláška regulačního orgánu odkazující na určitou normu, je více flexibilní s ohledem na rychlý vývoj v komunikačních technologiích a že díky vyhlášce, která přináší technická specifika regulace v podobě odkazu na mezinárodní normu, je daný systém pružnější. Řešení dlouhé reakční doby však nabízí americký model, kde je norma A/85 organizace ATSC zákonem určenou povinnou normou. Zákon CALM totiž nejenom udává povinnost dodržovat dokument A/85, ale i jeho pozdější aktualizované verze.⁹⁰ S ohledem na náročnost vývoje vlastního standardu a vlastní normy je nepravděpodobné, že by český regulační orgán pomocí prováděcí vyhlášky reagoval na vývoj telekomunikační techniky rychleji, než

---

90 Public Law 111-311: Dec 15, 2010, ref. 27.

Radiokomunikační sektor Evropské vysílací unie. Z toho důvodu se domnívám, že aplikace normy EBU R-128 na celé televizní vysílání a její explicitní ukotvení (včetně dalších aktualizovaných verzí) přímo ve znění zákona je jedním z možných řešení současné neuspokojivé situace v oblasti regulace hlasitosti obchodních sdělení v českém televizním vysílání.

Summary

In the last decade, we have witnessed a growing displeasure of TV viewers across the world regarding advertisement loudness, which used to be (and in many cases still is) significantly higher than that of other programmes. Loud commercials are part of a worldwide trend referred to as *loudness war*, in which sound producers seek to produce audio materials that are louder than that of competition.

In order to eliminate the negative effects of this trend in television and radio broadcast, the supranational organizations ITU, EBU and ATSC have developed comprehensive methodologies and recommendations that help producers and broadcasters to equalize the loudness of various types of programme, as well as regulatory organs to objectively measure broadcast loudness. These recommendations have been embraced by some countries as legally stipulated, mandatory norms (USA, France, Poland).

In the Czech Republic, changes in law that would make broadcasters legally obliged to equalize the loudness of broadcasting were proposed in 2012, they were adopted later that year and became effective in June 2013. Despite using the EBU and ITU standards, the law in fact fails to meet its initial purpose. As it affects commercial broadcasting only, with no connection to other types of programme, the Czech regulatory body, RRTV, can interfere if the loudness of commercials exceeds a certain limit, but cannot do so if other types of programme are significantly quieter, despite the fact that the commercials themselves meet the official standards.

Použitá literatura

About the EBU. *EBU.ch* [online] European Broadcasting Union [vid. 15.2.2014]. Dostupné z: <http://www3.ebu.ch/en/about>

Active members (72) of the European Broadcasting Union (55 countries). *EBU.ch* [online] EBU, revised 31.1.2014 [vid. 15.2.2014]. Dostupné z: http://www3.ebu.ch/files/live/sites/ebu/files/About/EBU_Directory/EBU-Active-Members-List_EN-FR.pdf

ASOCIACE TELEVIZNÍCH ORGANIZACÍ. Stanovisko Technické komise ATO k návrhu novely zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání: sněmovní tisk 592/0 doručené poslancům 3. února 2012 v 13:07 [online]. Praha, 23.2.2012 [vid. 2014-01-27]. Dostupné z: <http://www.ato.cz/download.php?id=3445>

ATO: Poslání. *ATO.cz* [online] © Copyright ATO 2014. [vid. 2014-04-27]. Dostupné z: <http://www.ato.cz/co-je-to-ato/poslani>

ATO: Samoregulace. *ATO.cz* [online] © Copyright ATO 2014. [vid. 2014-04-27]. Dostupné z: <http://www.ato.cz/pravni-agenda/samoregulace>

ATSC Recommended Practice: Techniques for Establishing and Maintaining Audio Loudness for Digital Television (A/85:2013). ATSC.org [online] Advanced Television Systems Committee, 12 March 2013 [vid. 22.3.2014]. Dostupné z: http://www.atsc.org/cms/standards/A_85-2013.pdf

Badania potwierdziły skargi telewidzów - reklamy są za głośne. *Wyborcza.biz* [online] AGORA SA, 27.7.2011 [vid. 22.2.2014]. Dostupné z: http://wyborcza.biz/biznes/1,101562,10015116,Badania_potwierdzily_skargi_telewidzow_reklamy_sa.html

CAMERER, Florian. On the Way to Loudness Nirvana: Audio Levelling with EBU R 128. EBU Technological Review [online]. Geneva: European Broadcasting Union, 2010 Q3, 1-9 [22.3.2014]. ISSN: 1609-1469. Dostupné z: https://tech.ebu.ch/docs/techreview/trev_2010-Q3_loudness_Camerer.pdf

ČTÚ a ITU. *CTU.cz* [online] Český telekomunikační úřad, © 2008 [vid. 9.3.2014]. Dostupné z: <http://www.ctu.cz/pusobnost-ctu/mezinarodni-aktivity/ctu-a-itu.html>

Délibération du 19 juillet 2011 relative aux caractéristiques techniques de l'intensité sonore des programmes et des messages publicitaires de télévision. CSA.fr [online] Conseil Supérieur de l'Audiovisuel, 11.10.2011 [vid. 10.2.2014]. Dostupné z: <http://www.csa.fr/en/Espace-juridique/Deliberations-et-recommandations-du-CSA/Recommandations-et-deliberations-du-CSA-relatives-a-d-autres-sujets/Deliberation-du-19-juillet-2011-relative-aux-caracteristiques-techniques-de-l-intensite-sonore-des-programmes-et-des-messages-publicitaires-de-television>

Dodržuje se zákon o hlasitosti reklam? Už jsou první hříšníci. *EuroZprávy.cz* [online] © 2009–2014 Active Solutions s.r.o. [vid. 2014-01-10]. ISSN: 2336-257X. Dostupné z: <http://kultura.eurozpravy.cz/media/73405-dodrzuje-se-zakon-o-hlasitosti-reklam-uz-jsou-prvni-hrisnici/>

Doporučení ITU-R BS.1770-2: Algoritmy pro měření hlasitosti zvukových programů a skutečné špičkové úrovně zvuku [online]. Radiokomunikační sektor ITU, 03/2011 [vid. 12.3.2014]. Dostupné z: http://www.rrtv.cz/cz/static/cim-se-ridime/stavajici-pravni-predpisy/pdf/ITU-R-BS_1770-2_2011-03_cz.pdf

EBU – Doporučení R 128: Normalizace hlasitosti a maximální povolená úroveň zvukových signálů. *CeskaTelevize.cz* [online] Česká televize, © 1996-2014 [vid. 20.3.2014]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/technika/zvukovy-doprovod/doporuceni-ebu-k-jednotne-hlasitosti/>

FCC Encyclopedia: Loud Commercials. *FCC.gov* [online] Federal Communications Committee [vid. 13.3.2014]. Dostupné z: <http://www.fcc.gov/encyclopedia/loud-commercials>

GAZDÍK, Milan. Problematika hlasitosti zvukového TV doprovodu. *CeskaTelevize.cz* [online] Česká televize, 2012, © 1996-2014 [vid. 20.3.2014]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/technika/zvukovy-doprovod/hlasitost-zvukoveho-doprovodu/>

HROMÁDKA, Zdeněk. *Právní stanovisko k problematice hlasitosti reklamy v televizním vysílání* [elektronická pošta]. Zlín, 21.11.2011.

Chapitre 1er: EXPOSITION A DES NUISANCES LUMINEUSES OU SONORES. *Legifrance.Gouv.fr* [online] Legifrance.Gouv.fr – Le service public de la diffusion du droit, 12.7.2010 [vid. 12.2.2014]. Dostupné z: *Legifrance.Gouv.fr*

CHVALKOVSKÁ, Jana. EEIP, a.s. *Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace – RIA* [elektronická pošta]. Praha.

ITU-R Recommendations. *ITU.int* [online] International Telecommunication Union, © 2014 [vid. 12.3.2014]. Dostupné z: <http://www.itu.int/pub/R-REC>

KATZ, Bob. *Mastering Audio: The Art and the Science*. 2nd edition. Waltham: Focal press, 2007. ISBN 0240808371.

L'intensité sonore de la télévision. *CSA.fr* [online] Conseil Supérieur de l'Audiovisuel [vid. 10.2.2014]. Dostupné z: <http://www.csa.fr/en/Television/Autres-thematiques/L-intensite-sonore-de-la-television>

MASOPUSTOVÁ, Věra. RRTV vydává výklad k vyhlášce o hlasitosti reklam. Ztiší se už v sobotu. *Rozhlas.cz* [online] © 1997-2014 Český rozhlas [vid. 2014-01-10]. Dostupné z: <http://www.rozhlas.cz/zpravy/film/zprava/rttv-vydava-vyklad-k-vyhlasce-o-hlasitosti-reklam-ztisi-se-uz-v-sobotu--1217288>

MB Docket No. 11-93: Notice of Proposed Rulemaking in the Matter of Implementation of the Commercial Advertisement Loudness Mitigation (CALM) Act. *FCC.gov* [online] Federal Communications Commission, released May 27 2011 [vid. 15.2.2014]. Dostupné z: http://hraunfoss.fcc.gov/edocs_public/attachmatch/FCC-11-84A1.doc

Návrh: Zákon, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. *PSP.cz* [online]. Poslanecká sněmovna [vid. 2013-10-10] 2.2.2012. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=80027>

PACKARD, Ashley. *Digital Media Law* [online]. 2nd Edition. Somerset: Wiley-Blackwell, 2012 [vid. 13.3.2014], eISBN: 9781118336861. Dostupné z: <http://site.ebrary.com/>

Polsko. REGULATION OF THE NATIONAL BROADCASTING COUNCIL: concerning principles of advertising and teleshopping in radio and television programme services [online]. In: Official Journal "DZ.U.", 30 June 2011, No. 150, Item 895. Dostupné z: <http://www.krrit.gov.pl/Data/Files/public/pliki/regulations/30-june-2011-rekl.pdf>

Public Law 111-311: Dec 15, 2010. *GPO.gov* [online] GPO: Authenticated U.S. Government Information, 15.12.2010 [vid. 22.3.2014]. Dostupné z: <http://www.gpo.gov/fdsys/pkg/PLAW-111publ311/pdf/PLAW-111publ311.pdf>

RADA ČESKÉ TELEVIZE. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012 [online]. 20.3.2013. [vid. 2014-03-27]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2012.pdf

RADA ČESKÉ TELEVIZE. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013 [online]. 19.3.2014. [vid. 2014-03-27]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2013.pdf

Rapport au Parlement sur l'intensité sonore en télévision. *CSA.fr* [online] Conseil Supérieur de l'Audiovisuel, 2011 [vid. 10.2.2014]. Dostupné z: <http://www.csa.fr/content/download/23184/360965>

Reccomendation BS.1770. *ITU.int* [online] International Telecommunication Union, Updated: 2013/09/30, © 2014 [vid. 12.3.2014]. Dostupné z: <http://www.itu.int/rec/R-REC-BS.1770/en>

RRTV. *Koncept vyjádření k námitkám k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů* [elektronická pošta]. 23.2.2012.

RRTV. *Návrh: Vyhláška o některých charakteristikách zvukové složky programu v televizním vysílání a o způsobu měření hlasitosti zvukové složky programu v televizním vysílání* [elektronická pošta]. 17.4.2012.

RRTV. *Návrh: VYHLÁŠKA o některých charakteristikách zvukové složky programu v televizním vysílání a o způsobu měření hlasitosti zvukové složky programu v televizním vysílání* [online]. [vid. 2014-02-27]. Dostupné z: http://www.rrtv.cz/cz/files/pdf/N%C3%A1vrh_vyhl%C3%A1%C5%A1ky.pdf

RRTV. *Praktická prezentace měření hladiny hlasitosti obchodních sdělení v televizním vysílání* [elektronická pošta]. Praha, 16. dubna 2014.

RRTV. *Teze uvažované vyhlášky Rady pro rozhlasové a televizní vysílání: která má být prováděcím předpisem k navrhované novele zákona č. 231/2001 Sb. týkající se omezení hlasitosti reklamy v televizním vysílání* [elektronická pošta]. 12.3.2012.

RRTV. *Tisková zpráva: Regulace hlasitosti zvukové složky reklam, teleshoppingu a označení sponzora v televizním vysílání* [online]. Praha, 10.7.2013 [vid. 2014-04-27]. Dostupné z: http://www.rrtv.cz/cz/files/press/TZ_hlasitost.pdf

RRTV. *Vypořádání připomínek k návrhu prováděcí vyhlášky regulující hlasitost některých částí televizního vysílání* [online]. [vid. 2014-01-27]. Dostupné z: http://www.rrtv.cz/cz/files/pdf/VYPO%C5%98%C3%81D%C3%81N%C3%8D_P%C5%98IPOM%C3%8DNEK.pdf

RRTV. Zápis z 6. zasedání, konaného dne 18. 3. 2014 [online]. [vid. 2014-03-27]. Dostupné z: http://www.rrtv.cz/cz/files/memo/z%C3%A1pis_06_14.pdf

RRTV. Zápis z 13. zasedání, konaného dne 9. 7. 2013 [online]. [vid. 2014-03-27]. Dostupné z: http://www.rrtv.cz/cz/files/memo/z%C3%A1pis_13_13.pdf

RRTV. Zápis ze 4. zasedání, konaného dne 18. 2. 2014 [online]. [vid. 2014-03-27]. Dostupné z: http://www.rrtv.cz/cz/files/memo/z%C3%A1pis_04_14.pdf

RRTV. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2011 [online]. [vid. 2014-04-27]. Dostupné z: <http://www.rrtv.cz/cz/files/zpravy/VZ2011.pdf>

RRTV. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2012 [online]. [vid. 2014-04-27]. Dostupné z: <http://www.rrtv.cz/cz/files/zpravy/VZ2012.pdf>

RRTV. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2013 [online]. [vid. 2014-04-27]. Dostupné z: <http://www.rrtv.cz/cz/files/zpravy/VZ2013.pdf>

Sněmovní tisk 592/3: Pozměňovací a jiné návrhy k návrhu poslanců Václava Mencla, Kateřiny Klasnové, Petra Skokana, Vítězslava Jandáka, Václava Kubaty, Ivany Levé a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. *PSP.cz* [online]. Poslanecká sněmovna [vid. 2013-10-10] 20.9.2012. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=79328>

Specializované agentury: Mezinárodní telekomunikační unie (ITU). *OSN.cz – Informační centrum OSN v Praze* [online] UNIC Praha, © 2005 [vid. 25.2.2014]. Dostupné z: <http://www.osn.cz/system-osn/specializovane-agentury/?i=124>

Stop Hlasitě Reklamě! [online]. [vid. 2013-10-17]. Dostupné z: <http://www.stophlasitereklame.cz/>

Ustawa z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji. *KRRiT.gov.pl* [online] Karijowa Rada Radiofonni i Telewizji [vid. 22.2.2014]. Dostupné z: http://www.krrit.gov.pl/Data/Files/_public/Portals/0/regulacje-prawne/polska/110810_ustawa_rtv.pdf

VICKERS, Earl. *The Loudness War: Background, Speculation and Recommendations* [online]. San Francisco: Audio Engineering Society 129th Convention, 4.-7.11.2010, [vid. 22.2.2014]. Dostupné z: http://www.sfxmachine.com/docs/loudnesswar/loudness_war.pdf

VLACHÝ, Václav. *Praxe zvukové techniky*. 3. vydání. Praha. Muzikus, 2008.

VYHLÁŠKA: o některých charakteristikách zvukové složky reklam, teleshoppingu a označení sponzora v televizním vysílání a o způsobu měření hlasitosti zvukové složky reklam, teleshoppingu a označení sponzora v televizním vysílání. In: *Sbírka zákonů č.122/2013*. 14. května 2013, 55, s.1316 [online]. Dostupné z: <http://www.rrtv.cz/cz/static/cim-se-ridime/stavajici-pravni-predpisy/pdf/122-2013.pdf>

What Is Loudness? [online]. VOLICON [vid. 12.3.2014]. Dostupné z: <http://info.volicon.com/rs/volicon/images/What%20Is%20Loudness.pdf>